<u>മി. സ്പീക്കർ</u>: ഓർഡർ......... ഓർഡർ........

രാഷ്ട്രപിതാവിന്റെ 150-ാം ജന്മവാർഷികം ആഘോഷിക്കുന്ന വേളയിൽ കേരള നിയമസഭ പ്രത്യേകമായി സമ്മേളനം ചേരുന്നത് അഭിമാനകരമായ ഒരു നേട്ടമാണ്. ഈ 150-ാം ജയന്തിക്ക് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. ഐക്യരാഷ്ട്രസഭ അന്താരാഷ്ട്ര അഹിംസാ ദിനമായി പ്രഖ്യാപിച്ചത് മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ജന്മദിനമായ ഒക്ടോബർ 2 ആണ്. നമ്മുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ വീഥികളിൽ അനേകം മഹാരഥന്മാരെ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. എന്നാൽ നമ്മുടെ സമൂഹത്തെയും ചിന്തകളെയും വല്ലാതെ സ്വാധീനിച്ചവർ വിരളമാണ്. ബൃഹദ്ദാരണ്യകോപനിഷത്തിലാണ് " അസതോമാ സദ്ഗമയ, തമസോമാ ജ്യോതിർ ഗമയ, മൃത്യോർമാ അമൃതംഗമയ" അസത്യത്തിൽ നിന്ന് സത്യത്തിലേയ്ക്കും ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേയ്ക്കും മൃതിയിൽ നിന്ന് അമരത്വത്തിലേയ്ക്കും ഞങ്ങളെ നയിക്കേണമേ എന്ന വാചകമുള്ളത്.

ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു ജനതയെയാകെ ഇത്തരത്തിൽ നയിച്ച പേരുകൾ ഓർമ്മ വരുമ്പോൾ ആദ്യം വരുന്നത് രണ്ട് പേരുകളാണ്. അത്

ഗൗതമ ബുദ്ധന്റെയും ഗാന്ധിജിയുടേതുമാണ്. ഗാന്ധിജി മരണമടഞ്ഞപ്പോൾ ഓരോ ഇന്ത്യൻ പൗരനും തന്റെ പിതാവിനെ നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് പറഞ്ഞത് ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ച് ആഴത്തിൽ പഠിച്ച് പുസ്തക രചന നടത്തിയ വിഖ്യാത അമേരിക്കൻ പത്രപ്രവർത്തകൻ എഡ്ഗാർസ്നോ ആയിരുന്നു. എഡ്ഗാർസ്നോയുടെ ഈ അഭിപ്രായ പ്രകടനം എത്രമാത്രം ശരിയാണെന്ന് ചരിത്രം തെളിയിച്ചു. ഗാന്ധി രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ ഏഴ് പതിറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിടുമ്പോൾ സംഭവത്തിന്റെ ഞെട്ടലിൽനിന്നും നാം ഇന്നും മുക്തി നേടിയിട്ടില്ല. ഗാന്ധിജിയുടെ മരണവിവരം രാഷ്ട്രത്തോടായി പ്രഖ്യാപിച്ച പ്രധാനമന്ത്രി ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ ഇടറിയ വാക്കുകൾ ഇങ്ങനെയായിരുന്നു. “ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രകാശം അണഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു” . ഇന്ന്, ഗാന്ധിജി തെളിച്ചുവച്ച നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പ്രകാശം അണഞ്ഞുപോകുമോയെന്ന ആശങ്കയുടെ കാർമേഘങ്ങളാണ് ചുറ്റിലുമുള്ളത്. തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന ദിവസങ്ങളിലെ പ്രാർത്ഥനാ യോഗങ്ങളിൽ ടാഗോറിന്റെ കവിതാശകലങ്ങളിലൊന്ന് ഗാന്ധിജി നിരന്തരം ഉദ്ധരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. “ നിങ്ങൾ പറയുന്നത് ആരും ചെവിക്കൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ തനിയെ നടക്കുക"

എന്ന വരികൾ അദ്ദേഹം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ഏറ്റവും ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം തനിയെ നടന്നു. വേണ്ടിവന്നാൽ തനിയെ നടന്ന് എന്തും ഏറ്റുവാങ്ങാനുള്ള ദൃഢത ഓരോ പൊതുപ്രവർത്തകനും രാഷ്ട്രത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഓരോ രാജ്യസ്നേഹിയും സ്വയം സജ്ജമാകേണ്ട ഒരു ഘട്ടത്തിലാണ് നമ്മൾ ഇപ്പോഴുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകളോടും ദർശനങ്ങളോടും വിയോജിക്കുന്നവർ പോലും ഒരുകാര്യം സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. ഒരു ജനതയെ ഒന്നിച്ചുനിർത്തിയ ശക്തിയായിരുന്നു ഗാന്ധിജി. അതുകൊണ്ടാണ് ടാഗോർ അദ്ദേഹത്തെ 'മഹാത്മാ' എന്ന് വിളിച്ചത്. സത്യത്തെ ഗ്രഹിക്കാനുള്ള യാത്രയാണ് അദ്ദേഹം നടത്തിയത്. അഹിംസയെ ലോകമാകമാനം ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഒരു ദർശനമാക്കാൻ ഇത്രയധികം പ്രയത്നിച്ച മറ്റൊരു മഹാത്മാവിനെ കാണാനാകില്ല.

ഗാന്ധിജിയുടെ സ്മരണകളും ദർശനവും ഇന്ന് ഓർമ്മിക്കുന്നത് കേവലമായ ഒരു കാല്പനിക മനോഭാവത്തോടുകൂടിയാകരുത്. കാലം നമ്മിലേൽപ്പിച്ച കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള ഇന്ധനമായിരിക്കണം അത്. ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സന്ദേശം മതത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. മതവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും മതവും രാഷ്ട്രവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും അദ്ദേഹം

നിരന്തരം ആലോചിച്ചു. തന്റെ നിലപാടുകളെ പലവട്ടം പുതുക്കി പണിതു. 1943 ജൂലൈ 15-ന് ബ്രിട്ടീഷ് ഇന്ത്യയിലെ ആഭ്യന്തരവകുപ്പ് അഡീഷണൽ സെക്രട്ടറിക്ക് എഴുതിയ കത്തിൽ മതവും രാഷ്ട്രീയവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ഗാന്ധിജി ഇങ്ങനെ എഴുതി. 'മതം തീർത്തും വ്യക്തിപരമായ കാര്യമാണ്. അതിന് രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഒരു സ്ഥാനവും ഉണ്ടാകരുത്. വിദേശാധിപത്യം എന്ന അസ്വാഭാവിക സ്ഥിതിമൂലമാണ് മതാടിസ്ഥാനത്തിൽ വിഭജിക്കപ്പെടുന്ന അസ്വാഭാവിക സ്ഥിതി നമുക്കുണ്ടായത്'. മതം എന്നതുകൊണ്ട് താൻ അർത്ഥമാക്കുന്നത് ഔപചാരിക മതത്തെയല്ലെന്നും മറിച്ച് ധാർമ്മികവും നൈതികവുമായ മൂല്യങ്ങളെയാണെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. മതമെന്നത് പ്രപഞ്ചത്തെ നയിക്കുന്ന ധാർമ്മിക ക്രമമാണെന്നും അത് ഹിന്ദുമതം, ഇസ്ലാംമതം, ക്രിസ്തുമതം തുടങ്ങിയവയൊക്കെ മറികടന്നുപോകുന്നതും അവയിലെ മൂല്യങ്ങളെ സംയോജിപ്പിക്കുന്നതുമാണെന്നും ഗാന്ധിജി വ്യക്തമാക്കി. 'ഹരിജനി'-ൽ എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ മതം ദേശീയതയുടെ അടിസ്ഥാനമല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ഖണ്ഡിതമായി പറഞ്ഞു. തന്റെ രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകൾ നൈതികതയിൽ അഥവാ മതത്തിൽ നിന്നാണ് രൂപീകരിച്ചതെന്നും ഗാന്ധിജി പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ നൈതികതയെ

ഏതെങ്കിലും ഒരു മതവുമായി കൂട്ടിയിണക്കേണ്ടതില്ലെന്നുമുള്ള നിലപാട് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. നാല്പതുകളോടെ തന്റെ വീക്ഷണം ഗാന്ധിജി വീണ്ടും പുതുക്കി പണിതു. ഇന്ത്യ അഭിമുഖീകരിച്ച വിഭജന ഭീഷണിയും മതരാഷ്ട്ര വാദവും വർഗ്ഗീയതയുടെ പടർന്നുപിടിക്കലുമാണ് മതവും രാഷ്ട്രീയവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുനരാലോചനകളിലേയ്ക്ക് ഗാന്ധിജിയെ നയിച്ചത്. 1947 ആഗസ്റ്റ് 22-ന് കൽക്കട്ടയിൽ ചേർന്ന പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിൽ മതം വ്യക്തിപരമായ കാര്യംമാത്രമാണെന്ന് അദ്ദേഹം ആവർത്തിച്ച് പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഒരു രാഷ്ട്രത്തിലെ എല്ലാവർക്കും ഒരു മതമാണെങ്കിൽപ്പോലും ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന് മതം ആവശ്യമില്ലെന്ന് ഗാന്ധിജി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. താനൊരു സർവ്വാധിപതിയായിരുന്നെങ്കിൽ മതത്തെയും ഭരണകൂടത്തെയും വേർപെടുത്തുമെന്നും അദ്ദേഹം ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. മതം സ്വകാര്യകാര്യമാണ്. ഭരണകൂടത്തിന് അതിൽ യാതൊന്നും ചെയ്യാനില്ല. ഭരണകൂടം സംശയരഹിതവും മതനിരപേക്ഷവുമായിരിക്കണം. ഈ നിലപാട് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിലൂടെ നമ്മുടെ കാലത്തെ വിഴുങ്ങുന്ന മാരക വിപത്തുകളെ തിരിച്ചറിയാനും ദീർഘദർശനത്തോടെ പ്രതിരോധിക്കാനുമാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത്. ഹിംസയെ അദ്ദേഹം ത്യജിച്ചും മതത്തെ പുനർവ്യാഖ്യാനിച്ചും

പുരോഗതിക്ക് അതിരുകളുണ്ടെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ചും വിഭവങ്ങൾ പരിമിതമായ ഭൂമിയിൽ അപരിമിതമായ വളർച്ച സാധ്യമല്ലെന്നും ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. ' ഇന്ത്യ ഓഫ് മൈ ഡ്രീംസ് എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പൂർണ്ണസ്വരാജിനെക്കുറിച്ച് ഗാന്ധിജി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. രാജകുമാരനും കർഷകനും ഒരേപോലെ അനുഭവപ്പെടുന്നതാകണം പൂർണ്ണസ്വരാജ്. വൻകിട ഭൂവുടമയ്ക്കും ഭൂരഹിത കർഷകനും അത് അനുഭവവേദ്യമാകണമെന്ന് തുടങ്ങുന്ന നിലപാട് പ്രഖ്യാപനത്തോടെ പങ്കാളിത്ത വികസനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പാഠങ്ങൾ അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടുവച്ചു. ജനാധിപത്യത്തെക്കുറിച്ച് ഉന്നതമായ ഒരു സങ്കൽപ്പമായിരുന്നു ഗാന്ധിജിയുടേത്.

അധികാര വികേന്ദ്രീകരണം അനിവാര്യമാണെന്ന് ഗാന്ധിജി കരുതി. ശക്തർക്കുള്ള അതേ അവസരങ്ങൾ ദുർബലർക്കും ലഭ്യമാകുന്നതാണ് ജനാധിപത്യമെന്ന് അദ്ദേഹം വിവക്ഷിച്ചു. സ്ത്രീ-പുരുഷ സമത്വം അദ്ദേഹത്തിന് കേവലമൊരു ആദർശമായിരുന്നില്ല. അതൊരു ബോധ്യമായിരുന്നു. സേവനങ്ങളുടെ അവതാരമാണ് സ്ത്രീ. അവരെ നിസ്സഹായതയുടെയും പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും രൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം വിമർശിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ കാലഘട്ടത്തിലൂടെയാണ്

നാം കടന്നുപോകുന്നത്. അദ്ദേഹം വിഭാവനം ചെയ്ത 'നയീതാലീം' (നവീന വിദ്യാഭ്യാസം) കൂടുതൽ പ്രസക്തമാകുന്ന ഘട്ടമാണ് ഇത്. ജ്ഞാനം, കർമ്മം, ആനന്ദം എന്നിവയുടെ സംയോജനത്തിലൂടെ പരിപൂർണ്ണനായ മനുഷ്യനെ വാർത്തെടുക്കലാണ് 'നയീതാലീം' എന്ന് അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

ഗാന്ധിജി നമുക്കുമുന്നിൽ വച്ച മാർഗ്ഗം ഇരുൾമൂടിക്കൂട. ഗാന്ധി പാതകളിൽ ഇരുട്ട് നിറയ്ക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ആരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നായാലും പ്രതിരോധത്തിന്റെ തീജ്വാലകൾ കൊണ്ട് അവിടം പ്രകാശപൂരിതമാക്കണം. ഇന്ത്യ എന്ന രാഷ്ട്രീയ ആശയത്തിൽ ഇഴുകിച്ചേരേണ്ട ജനാധിപത്യത്തിന്റെ രീതികൾ, മതനിരപേക്ഷത, വികസന പാത, ജാതി ശ്രേണികളെ ഉത്തെറിയുന്ന ധാർമ്മിക നൈതികത, ഹിംസയില്ലാത്ത രാഷ്ട്ര ശരീരം, സമൃദ്ധമായ ഫെഡറലിസം തുടങ്ങി രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ആധാരശിലകളായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഇന്ന് ഭീഷണി നേരിടുന്നു. ഫെഡറലിസം നോക്കുകുത്തിയാകുമോയെന്ന് ഭയപ്പെടുന്നു. അധികാരവും സമ്പത്തും ഒരിടത്തേയ്ക്ക് കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. നികുതി ഘടന കേന്ദ്രീകരണത്തിന്റെ ലക്ഷണം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. മതനിരപേക്ഷത അസ്ഥാനത്തുള്ള ഒരു പദമായി പരിഗണിക്കുന്നു. ആൾക്കൂട്ട ഹിംസ ദേശസാത്കരിക്കപ്പെടുന്നു. ഭാഷയിലും

ഭക്ഷണത്തിലുംവരെ ഏകപക്ഷീയത അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. പൗരത്വ രജിസ്റ്ററിന്റെ പേരിൽ 20 ലക്ഷം മനുഷ്യരെ അന്യരാക്കി ചാപ്പകുത്തി കോൺസൺട്രേഷൻ ക്യാമ്പുകളിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കാൻ ആസൂത്രണം നടക്കുന്നു. രാജ്യം മുഴുവൻ പൗരത്വ രജിസ്റ്റർ വ്യാപിക്കുമെന്ന് ഭീഷണി ഉയരുന്നു. പാർലമെന്ററി ജനാധിപത്യത്തിന്റെ മര്യാദകൾ മറന്ന് ഭരണഘടന പൊളിച്ചെഴുതാൻ തുണ്ടുകടലാസുമായി പാർലമെന്റിൽ എത്തുന്ന അവസ്ഥ അവിശ്വസനീയമായ സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് ഗാന്ധിജിയുടെ 150- ാം ജന്മദിനത്തിലെ പ്രതിജ്ഞ എന്നോർക്കണം. ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ദാർശനിക സൗരഭ്യവും അതിന്റെ മുകളിൽ പരന്നൊഴുകാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പ്രതിലോമ ദുർഗന്ധവും തമ്മിലുള്ള സംഘർഷത്തിന്റെ കാലത്ത് കേരളം ദൃഢതയുടെ ദീപസ്തംഭം കൊണ്ട് രാജ്യത്താകെ പ്രകാശം പൊഴിക്കണം. അതിനുള്ള ഊർജ്ജസംഭരണമായി ഈ സമ്മേളനം മാറിത്തീരട്ടെ.

അമേരിക്കയിലെ പ്രശസ്തനായ യുദ്ധവിരുദ്ധ പ്രവർത്തകൻ ഡോ. ജോൺ ഹെയ്ൻസ് ഹോംസ് ഗാന്ധിജിയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ്.

“ വൈയക്തിക സ്വഭാവം ലളിതവും രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ലെനിനെപ്പോലെ സ്ഥിരസത്വനും യഥാർത്ഥ വാദിയുമായിരുന്നു.

അതേസമയം റൊമാങ്ങ് റോളണ്ടിനെപ്പോലെ ഒരു ആദർശവാദിയുമായിരുന്നു. ഞാൻ റൊമോ റോളണ്ടിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചപ്പോൾ ടോൾസ്റ്റോയിയെ സ്മരിച്ചു. ലെനിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചപ്പോൾ ഒപ്പം നെപ്പോളിയനെ ഓർത്തു; എന്നാൽ ഞാൻ ഗാന്ധിജിയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചപ്പോൾ ഓർത്തുപോയത് യേശുക്രിസ്തുവിനെയാണ്. ക്രിസ്തു ജീവിച്ചു, സംസാരിച്ചു, കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുകയും ദുരിതം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അവസാനം ആഭിജാത്യത്തോടെ ഭൂമിയിൽ അവന്റെ സ്വർഗ്ഗം സൃഷ്ടിക്കാൻ വേണ്ടി മരിക്കുകയും ചെയ്തു" .

മഹാത്മജിയുടെ ആശയങ്ങളും ചിന്താധാരകളും തിരികെ പിടിക്കുകയെന്നതാകണം അദ്ദേഹത്തെ ആദരിക്കുന്നതിലൂടെ നാം ചെയ്യേണ്ടത്. അത് കാലം കാത്തിരുന്ന അനിവാര്യതയാണ്. കേരള നിയമസഭ ഗാന്ധിജിയുടെ സ്മരണയ്ക്കുമുന്നിൽ ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിക്കുന്നു.

മുഖ്യമന്ത്രി (ശ്രീ. പിണറായി വിജയൻ): സർ, മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ 150-ാം ജയന്തിയോടനുബന്ധിച്ച് അങ്ങ് പറഞ്ഞ എല്ലാ കാര്യങ്ങളോടും പൂർണ്ണമായും യോജിക്കുകയാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ അനുസ്മരണ സമ്മേളനങ്ങൾ നടക്കുന്ന ഘട്ടമാണിത്. ഗാന്ധിസ്മൃതിയെ ഈ വിധത്തിൽ സവിശേഷമായി ആദരിക്കുന്നതിന് പൊതുവിലുള്ള കാരണങ്ങൾക്ക്

പുറമെ തീർച്ചയായും ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിനും അവരുടേതായ കാരണങ്ങളുമുണ്ടാകാം. കേരളത്തിനും കേരളത്തിന്റെ സ്വന്തമായ ഗാന്ധിസ്മൃതികൾ ഏറെയുണ്ട്. ഗാന്ധിജിക്ക് മുമ്പോ അതിനുശേഷമോ ആ സേതുഹിമാചലം ഈ രാഷ്ട്രത്തെയാകെ പൊതുവിൽ ഉണർത്തിയെടുത്ത, ഇന്ത്യൻ ജനതയിൽ ഇത്രമേൽ ആവേശകരമായ പ്രതികരണമുയർത്തിയ മറ്റൊരു വ്യക്തിത്വമില്ല. ഗാന്ധിജി ആ വിധത്തിൽ ജനതയെ ദേശീയബോധത്തോടെ സ്വാതന്ത്ര്യബോധത്തോടെ അണിനിരത്തിയതാകട്ടെ, ഇന്ത്യയിൽ തലങ്ങും വിലങ്ങും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടാണ്. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം എത്തിയതിന്റെ, ചെയ്ത കാര്യങ്ങളുടെ, പറഞ്ഞ വാക്കുകളുടെ നന്ദിപൂർവ്വമായ ഓർമ്മ കേരളത്തിനുമുണ്ട്. ഒരു നൂലിൽ കോർത്തിണക്കിയ പൂക്കളെപ്പോലെ ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ ജനസമൂഹങ്ങളെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പതാകയ്ക്ക് കീഴിൽ ഒരുമിപ്പിച്ചുവെന്നത് മുതൽ അധികാരലബ്ധിയുടെ ആഘോഷങ്ങളിൽ നിന്നൊക്കെ അകന്നുമാറി നിസ്വരിൽ നിസ്വരായവരുടെ ചേരികളിലേയ്ക്ക് ആ ആഘോഷവേളയിൽ തന്നെ നടന്നുനീങ്ങിയെന്നതുവരെ ഗാന്ധിജിയെ ജനങ്ങൾക്ക് പ്രിയങ്കരനാക്കി മാറ്റുന്ന ഘടകങ്ങൾ ഏറെയുണ്ട്. സമുദായ സൗഹാർദ്ദത്തിനുവേണ്ടി ജീവത്യാഗമെന്ന പരമമായ ത്യാഗം ചെയ്തതടക്കമുള്ള

കാര്യങ്ങൾ വേറെയുമുണ്ട്. അതെല്ലാമിരിക്കെത്തന്നെ 150-ാം ജയന്തി നാളിൽ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിന് നൽകിയ സംഭാവനകൾ കൂടി നമ്മുടെ മനസ്സുകളിൽ സ്വാഭാവികമായും കടന്നുവരുന്നു. വൈക്കം സത്യാഗ്രഹവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് 1925-ൽ അദ്ദേഹം കേരളം സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. അത്തരമൊരു പശ്ചാത്തലത്തെ നിർത്തിനോക്കിയാൽ നവോത്ഥാന സംരംഭങ്ങളോട് അദ്ദേഹം പുലർത്തിയ ഹൃദയബന്ധം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകും. അതേ സന്ദർശനഘട്ടത്തിലാണ് ഗാന്ധിജി ശിവഗിരിയിൽ പോയതും ശ്രീനാരായണ ഗുരുവുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തിയതും. ഇതൊക്കെ ഇപ്പോൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് നവോത്ഥാന മുന്നേറ്റങ്ങളെ; സാമൂഹിക പരിഷ്കരണ ശ്രമങ്ങളെ ആരെങ്കിലും എതിർക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്ക് ഗാന്ധിജിയെക്കുറിച്ച് പറയാൻ അവകാശമില്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കാൻ കൂടിയാണ്. കടൽ കടന്നുവെന്നതിന്റെ പേരിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ കടക്കുന്നതിന് ഗാന്ധിജിക്ക് വിലക്ക് കൽപ്പിക്കുക പോലും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നിരിക്കെ ദുരാചാരങ്ങളുടെ ഇര കൂടിയായിരുന്ന ഗാന്ധിജിയെ ദുരാചാര സംരക്ഷണത്തിന് നിൽക്കുന്ന ഇരുട്ടിന്റെ ശക്തികൾക്ക് എങ്ങനെ കൂട്ടുപിടിക്കാനാകും. ഗാന്ധിജി ആകെ 5 തവണയാണ് കേരളം സന്ദർശിച്ചത്. ആദ്യത്തെ സന്ദർശനം 1920 ആഗസ്റ്റിലായിരുന്നു. 18-ാം

തീയതി വന്ന് 19-ന് തിരിച്ചുപോയി. അതൊഴിച്ചാൽ കൂടുതൽ ദിവസങ്ങളിൽ ഇവിടെ നിന്ന മറ്റ് നാല് സന്ദർശനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം സ്നേഹാദരങ്ങളോടെ 'ഹരിജനങ്ങൾ' എന്ന് വിളിച്ചിരുന്ന ദളിത് വിഭാഗങ്ങളെ സന്ദർശിക്കുന്നതിൽ സവിശേഷ നിഷ്കർഷ കാട്ടി. നവോത്ഥാനത്തോടുള്ള ഗാന്ധിജിയുടെ മനോഭാവം ഇതിലും തെളിയുന്നുണ്ട്. അയിത്തോച്ചാടനം, ക്ഷേത്ര പ്രവേശനം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിൽ രാജ്യഭരണത്തിന്റെ അധികാരികളുമായി ചർച്ച നടത്താൻ പ്രത്യേക നിർബന്ധം കാട്ടിയതിലും വൈക്കം സത്യാഗ്രഹത്തിനും മറ്റും പ്രചോദനം നൽകിയതിലുമൊക്കെ നവോത്ഥാന മുന്നേറ്റങ്ങൾക്ക് ഊർജ്ജം പകരുന്ന മനോഭാവമാണ് പ്രതിഫലിച്ചത്. സാമുദായിക ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുക എന്ന മുദ്രാവാക്യത്തിൽ പരിമിതപ്പെട്ടുനിന്നിരുന്ന നവോത്ഥാന സംരംഭങ്ങൾ. എന്നാൽ സാമ്പത്തിക ഉച്ചനീചത്വങ്ങൾകൂടി അവസാനിപ്പിക്കുക എന്ന രാഷ്ട്രീയ ഉള്ളടക്കംകൂടി നൽകി വികസിപ്പിച്ചു. ജനാധിപത്യ പ്രാപ്തിയുടെ ഘട്ടത്തിൽ നാം അതായിരുന്നു ചെയ്തത്. അങ്ങനെയാണ് ജന്മിത്വത്തിന്റെ വിഷപ്പല്ല് പറിച്ചുകളയുന്ന വിധത്തിൽ ഭൂബന്ധങ്ങൾ അഴിച്ചുപണിയുന്ന കാർഷികബന്ധ നിയമവും മറ്റും കൊണ്ടുവന്നത്. ആ വഴിക്ക് നാം വീണ്ടും മുന്നോട്ടുപോയി. അങ്ങനെയാണ്

ഭൂപരിഷ്കരണവും ദളിത് വിഭാഗങ്ങൾക്ക് ഭൂമി ലഭിക്കലുമൊക്കെയുണ്ടായത്. പിന്നെയും മുമ്പോട്ടുപോയപ്പോഴാണ് ഗാന്ധിജിയുടെ കാലത്ത് ക്ഷേത്രങ്ങൾക്ക് അടുത്തുകൂടി വഴി നടക്കാൻ പോലും അവകാശമില്ലാതിരുന്നവർക്ക്; അയിത്തം കൽപ്പിക്കപ്പെട്ട് അകറ്റിനിർത്തപ്പെട്ടവർക്ക് ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ശ്രീകോവിലിനുള്ളിൽ കയറി പൂജ കഴിക്കുക വരെയാവാം എന്ന നിലയുണ്ടായത്.

ഗാന്ധിജി തന്റെ കേരള സന്ദർശനവേളയിൽ ക്ഷേത്ര പ്രവേശനത്തിനുവേണ്ടി ബന്ധപ്പെട്ടവരുമായി ചർച്ച നടത്തിയെങ്കിൽ ആ നവോത്ഥാന നീക്കങ്ങളെ നമ്മൾ ദളിത് വിഭാഗങ്ങൾക്ക് ക്ഷേത്രത്തിനുള്ളിൽ കയറി പൂജ നടത്താമെന്ന തലത്തിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തിയെടുത്തു. അപ്പോഴൊക്കെ സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെട്ടത് ഗാന്ധിജിയുടെ സ്വപ്നങ്ങളാണ്. ആ സ്വപ്നങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കാനുള്ള അരങ്ങുകളൊരുങ്ങിയത് നമ്മുടെ സെക്രട്ടേറിയറ്റ് മന്ദിരത്തിലാണ്. ഗാന്ധിജിയുടെ 150-ാം ജയന്തിയും സെക്രട്ടേറിയറ്റിന്റെ 150-ാം വാർഷികവും ഒരുമിച്ചുവരുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ അതിന് സവിശേഷമായ പ്രസക്തിയുണ്ടെന്ന് പറയട്ടെ. ഗാന്ധിജി 'എന്റെ സത്യാന്വേഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾ' എന്ന ആത്മകഥയിൽ പരാമർശിച്ച ഏക മലയാളി ജി. പി.

പിള്ളയാണെങ്കിൽ ഗാന്ധിജിയുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ സമഗ്രതയിൽ മലയാളികളുടെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം ആദ്യമായി മലയാളത്തിൽ രചിച്ച സ്വദേശാഭിമാനി രാമകൃഷ്ണപിള്ളയാണ്. ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളിൽ ഗാന്ധിജിയെക്കുറിച്ച് ആദ്യമിറങ്ങിയ പുസ്തകം സ്വദേശാഭിമാനിയുടേതാണ്. ബാരിസ്റ്റർ ജി. പി. പിള്ളയുടെയും സ്വദേശാഭിമാനിയുടെയും നാട് എന്ന നിലയിലും ഗാന്ധിജിയുടെ അവസാന സന്ദർശനവേളയിലെ അവസാനത്തെ പ്രസംഗസ്ഥലം എന്ന നിലയിലും ഈ തിരുവനന്തപുരത്ത് ഗാന്ധിജിയുടെ 150-ാം ജയന്തി ആഘോഷങ്ങൾ നടക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകമായ പ്രസക്തിയുണ്ടെന്നുകൂടി പറയട്ടെ. യൂണിവേഴ്സിറ്റി സ്റ്റേഡിയത്തിലാണ് ഗാന്ധിജി അവസാനം പ്രസംഗിച്ചത്. ആ പ്രസംഗത്തിലാണ് ഇതുവരെ താൻ ഇവിടെ വന്നത് ഒരു പോരാളിയെ പോലെയാണെങ്കിൽ ഇത്തവണ ഇവിടെ വരുന്നത് തീർത്ഥാടകനെപ്പോലെയാണെന്ന് ഗാന്ധിജി പറഞ്ഞത്. ക്ഷേത്ര പ്രവേശനം സാധ്യമായതിലുള്ള സന്തോഷം അറിയിക്കുകയായിരുന്നു ഗാന്ധിജി ആ വാക്കുകളിലൂടെ ചെയ്തത്. 'അയിത്ത ജാതിക്കാർ' എന്ന് അന്ന് മുദ്രയടിക്കപ്പെട്ടവർ അടക്കമുള്ളവരുമായി ശ്രീപത്മനാഭസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്ക്

കടന്നുചെന്നതും വൈക്കത്തെ സാമുദായിക പ്രമാണിമാരോട് അയിത്തത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്ന ഒന്നും പ്രമാണ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലില്ലെന്ന് തർക്കിച്ച് സ്ഥാപിച്ചതും അയ്യങ്കാളിയെ വെങ്ങാനൂരിൽ പോയി സന്ദർശിച്ചതുമൊക്കെ ഗാന്ധിജിയുടെ പൈതൃകം നവോത്ഥാനത്തിനായി നിലക്കൊള്ളുന്ന ശക്തികൾക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതാണ് എന്നത് ആവർത്തിച്ചു സ്ഥിരീകരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ പടിഞ്ഞാറൻ കടലോരത്തുള്ള പോർബന്തറിൽ ജനിച്ച് തലസ്ഥാനമായ ഡൽഹിയിൽ വർഗ്ഗീയ ഭ്രാന്തനായ നാഥുറാം വിനായക് ഗോഡ്സെയുടെ വെടിയേറ്റ് വീണമരിച്ച ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവിതം ഇതിഹാസവ്യാപ്തിയുള്ളതാണ്. 'മഹാത്മാ' എന്ന് മഹാകവി രവീന്ദ്രനാഥ ടാഗോറാണ് അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യമായി വിളിച്ചത്. ' രാഷ്ട്രപിതാവ് ' എന്ന് സംബോധന ചെയ്തത് നേതാജി സുബാഷ് ചന്ദ്രബോസും. ലണ്ടനിൽ ബാരിസ്റ്റർ പരീക്ഷ പാസ്സായി വന്ന് ബോംബെ ഹൈക്കോടതിയിൽ പ്രാക്ടീസ് ചെയ്ത ഗാന്ധിജി ബ്രിട്ടീഷ് വേഷഭൂഷാദികൾ പോലും ഉപേക്ഷിച്ച് നിസ്വരിൽ ഒരാളായി മാറുന്നതാണ് രാഷ്ട്രം കണ്ടത്. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കോളനിയായിരുന്ന ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ വർണ്ണവിവേചനത്തിനും സാമ്രാജ്യത്വവാഴ്ചയ്ക്കുമെതിരെ പൊരുതിയ ഘട്ടം, മടങ്ങിവന്ന ശേഷമുള്ള ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിലെ പങ്കാളിത്തം, അറസ്റ്റ്,

തടവ്, യങ് ഇന്ത്യ പത്രാധിപത്യം, നിസ്സഹകരണ പ്രസ്ഥാനം, നിയമലംഘന പ്രസ്ഥാനം, സ്വദേശി ഖാദി ക്യാമ്പയിൻ, ദണ്ഡി യാത്ര, നിരവധിയായ കോൺഗ്രസ് സമ്മേളനങ്ങൾ, ലണ്ടനിൽ ചെന്നുള്ള ചർച്ചകൾ, വട്ടമേശ സമ്മേളങ്ങൾ, ക്വിറ്റ് ഇന്ത്യാ സമരം, തൊട്ടടുത്തുള്ള വർഷത്തെ അതിന്റെ പിൻവലിക്കൽ, വർഗ്ഗീയ കലാപങ്ങൾക്കെതിരായ ബോധവത്കരണം, അഹിംസാ സന്ദേശ പ്രചരണം, ഇന്ത്യാ-പാക് വിഭജനം, മതസൗഹാർദ്ദത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ഉപവാസം എന്നിങ്ങനെ പിന്നീടിങ്ങോട്ട് 1948 ജനുവരി 30-നുണ്ടായ ഗാന്ധിജിയുടെ കൊലപാതകം വരെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം സത്യത്തിൽ ഇന്ത്യാചരിത്രം തന്നെയാവുകയായിരുന്നു. ചരിത്രത്തിന് വഴികാട്ടിയായ ഒരു മഹാനായകനെയാണ് നാം ഇന്ന് ആദരിക്കുന്നത്. സമാധാനപരമായി ജീവിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അപകടകരമായി ജീവിക്കുക എന്നാണർത്ഥം എന്ന് വിഖ്യാത സാഹിത്യകാരനായ ജോർജ് ബർണാഡ്ഷാ പറഞ്ഞത് മഹാത്മാഗാന്ധിയെ മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ടാണ്. കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ ഗാന്ധിജി വെടിയേറ്റ് മരിച്ചുവെന്ന് വാർത്ത കേട്ടപ്പോഴാണ് ബർണാഡ്ഷാ ഇത് പറഞ്ഞത്. ഷാ പറഞ്ഞതിലുണ്ട് സത്യം. ഏറ്റവും സമാധാനപരമായി ജീവിച്ച

ശാന്തിയുടെ, അഹിംസയുടെ, സാഹോദര്യത്തിന്റെ, മതസൗഹാർദ്ദത്തിന്റെ മഹത്തായ സന്ദേശങ്ങൾ പകർത്തിക്കൊണ്ട് ജീവിച്ച രാഷ്ട്രപിതാവിനെയാണ് ആ മൂല്യങ്ങളിലൊക്കെ അസഹിഷ്ണുതയുള്ള വർഗ്ഗീയതയുടെ വിധ്വംസകശക്തി അതിക്രൂരമായി വെടിവച്ച് കൊലപ്പെടുത്തിയത്. രാഷ്ട്രത്തെ മാത്രമല്ല, ലോകത്തെയാകെ തന്നെ ആ നിഷ്ഠൂരമായ വധം നടുക്കി. 'നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ പ്രകാശം പൊലിഞ്ഞു' എന്നാണ് അന്ന് പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റു ഗാന്ധിജിയുടെ വധം ലോകത്തെ അറിയിച്ചുകൊണ്ട് വിശേഷിപ്പിച്ചത്. ഏറ്റവും നിഷ്ഠൂരമായി വധിക്കപ്പെടാൻ യോഗ്യത നേടുകയാണ് ഏറ്റവും സമാധാനപൂർണമായി ജീവിക്കുന്നതിലൂടെ എന്നെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്ന സത്യം ബർണാഡ്ഷായിൽ ഉണർന്നത് ആ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചും മരണത്തെക്കുറിച്ചും ചിന്തിച്ചപ്പോഴാണ്. ജീവിതവും മരണവും ഈ രാഷ്ട്രത്തിനുവേണ്ടി; ഇവിടത്തെ ജനതയ്ക്കുവേണ്ടി സമർപ്പിച്ച മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ സ്മരണയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 150-ാം ജയന്തി വാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് ആദരാഞ്ജലികൾ ഈ സഭ അർപ്പിക്കുകയാണ്. ഗാന്ധിജിയെ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതിലൂടെ അദ്ദേഹം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച മതനിരപേക്ഷതയടക്കമുള്ള സാമൂഹിക മൂല്യങ്ങൾ കൂടുതൽ ജനമനസ്സുകളിലേയ്ക്ക്

എത്തിക്കുന്നതിലൂടെ അവയുടെ സംരക്ഷണത്തിനായി ജീവൻ പോലും ബലി നൽകാൻ സന്നദ്ധമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിലൂടെയാകണം ഈ ജയന്തി ആഘോഷത്തെ അർത്ഥപൂർണ്ണമാക്കേണ്ടത്. അതാകും രാഷ്ട്രപിതാവിന് നൽകാവുന്ന ഏറ്റവും ഉയർന്ന രൂപത്തിലുള്ള ആദരാഞ്ജലി. രക്തമാംസങ്ങളോടെ ഇങ്ങനെയൊരാൾ ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നത് വരും തലമുറകൾക്ക് അവിശ്വസനീയമായി തോന്നുമെന്ന് മഹാത്മാജിയെക്കുറിച്ച് ലോക പ്രശസ്ത ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റിൻ പറഞ്ഞു. അത്ര ലാളിത്യത്തോടെയും സുതാര്യശുദ്ധിയോടെയും സഹജീവി സ്നേഹത്തോടെയും ജീവിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന അത്ഭുതമാണ് ആ പരാമർശത്തിലൂടെ ആൽബർട്ട് ഐൻസ്റ്റിൻ പ്രകടിപ്പിച്ചത്. മാറി വരുന്ന തലമുറകൾക്ക് ഗാന്ധിജിയെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാതെ പോകുമോയെന്ന ആശങ്കകൂടിയാണ് ഐൻസ്റ്റിൻ പങ്കുവച്ചത്. ആ ആശങ്ക അദ്ദേഹം കരുതിയതിനുമപ്പുറം യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നുവോയെന്ന് ഉത്കണ്ഠപ്പെടേണ്ട ഘട്ടമായിരിക്കുന്നു ഇന്ന്. ഉത്കണ്ഠയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനമുണ്ടാക്കുന്ന എത്രയോ കാര്യങ്ങളാണ് ഇന്ത്യയിൽ ഇന്ന് സംഭവിക്കുന്നത്. ഗാന്ധിജിയെ നിന്ദിക്കാനുള്ള സംഘടിത ശ്രമങ്ങൾ നിർഭാഗ്യവശാൽ ശക്തമാകുന്നു.

ഗാന്ധിജിയുടെ സാമൂഹ്യ മൂല്യങ്ങളെ തിരുത്താനുള്ള വ്യഗ്രത ആസൂത്രിതമായി മുന്നേറുന്നു. അധികാരസ്ഥാനത്തുള്ള ചിലർ തന്നെ ഗാന്ധിജിയുടെ രക്തസാക്ഷി ദിനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രമുണ്ടാക്കിവച്ച് അതിലേയ്ക്ക് പ്രതീകാത്മകമായി നിറയൊഴിക്കുന്നത് കണ്ടുനിൽക്കേണ്ട ഗതികേടിലായിരിക്കുന്നു നാം. ഗാന്ധിജിയെ വെടിവച്ചു കൊലപ്പെടുത്തിയ നാഥൂറാം ഗോഡ്സെയ്ക്ക് ക്ഷേത്രമുണ്ടാക്കുന്നതും രാജ്യത്തിന്റെ പരമോന്നത ബഹുമതിയായ ഭാരതരത്നം അയാൾക്ക് സമ്മാനിക്കാൻ മുറവിളി കൂട്ടുന്നതുമായ ലജ്ജാകരമായ അവസ്ഥയിലേയ്ക്ക് രാജ്യം എത്തിയിരിക്കുന്നു. മഹാകവി വള്ളത്തോൾ പറഞ്ഞത്.....

"ഗീതയ്ക്ക് മാതാവായ ഭൂമിയേ ദൃഢമിതു-
മാതിരിയൊരു കർമ്മയോഗിയെ പ്രസവിക്കൂ.
ഹിമവൽ വിന്ധ്യാചല മധ്യദേശത്തേകാൺമൂ-
ശമമേ ശീലിച്ചെഴുമിത്തരം സിംഹത്തിനെ,
ഗംഗയാറൊഴുകുന്ന നാട്ടിലേ, ശരിക്കിത്ര
മംഗളം വായ്ക്കും കൽപപാദപമുണ്ടായ് വരൂ!"

ഗീതയ്ക്ക് മാതാവായ ഭൂമിയെന്നാണല്ലോ ഈ ഭാഗം തുടങ്ങുന്നതുതന്നെ.

എന്നാൽ അതേ ഗീതയെ ആദരിക്കുന്നതായി അവകാശപ്പെട്ടവർ തന്നെയാണ് ആ വെളിച്ചത്തെ തല്ലിക്കെടുത്തിയെന്നത് മറന്നുകൂട. ആത്മീയത കപട ആത്മീയതയായി മാറുന്നതാണ്, വിഷലിപ്തമായി മാറുന്നതാണ് നാം അവിടെ കണ്ടത്. ഗാന്ധിജി 'റാം..റാം' എന്ന് ജപിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ നടന്നത്. അത് ആത്മീയത. അദ്ദേഹത്തെ വെടിവച്ചുകൊന്ന ആളിന്റെ പേരിലും റാം എന്നുണ്ട്. അയാൾ ഉൾക്കൊണ്ടത് വ്യാജ ആത്മീയത. ആത്മീയതയും വ്യാജ ആത്മീയതയും വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയണം. ആത്മീയതയുടെ മുഖപടമിട്ട് വ്യാജ ആത്മീയത പടരുന്നതിനെതിരെ ജാഗ്രത പാലിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. അതാണ് ഗാന്ധി വധത്തിൽനിന്നും നമുക്ക് പകർന്നുകിട്ടുന്ന മറക്കാനരുതാത്ത പാഠങ്ങളിലൊന്ന്.

മറന്നുകൂടാത്ത മറ്റ് ചിലതുകൂടിയുണ്ട്. അതും പരാമർശിക്കാതെ വിട്ടുകൂട. പാർലമെന്റിലെ സെൻട്രൽ ഹാളിൽ സവർക്കറുടെ ചിത്രം അനാച്ഛാദനം ചെയ്തുവച്ച നടപടി. ആരായിരുന്നു സവർക്കർ? ആൻഡമാൻ ജയിലിൽനിന്നും ബ്രിട്ടീഷുകാർക്ക് മാപ്പെഴുതി കൊടുത്ത് പുറത്തുവന്നയാൾ. ഇതേ ആൻഡമാൻ ജയിലിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാരാൽ നരകയാതന അനുഭവിച്ചിട്ടും മാപ്പെഴുതി കൊടുക്കാതെ യാതന അനുഭവിച്ച മലയാളിയാണ് എം.പി. നാരായണ

മേനോൻ. ഇ.എം.എസ്. പോലും ഗുരുനാഥനായി കണ്ട എം.പി. ഗോവിന്ദ മേനോന്റെ സഹോദരൻ. മാപ്പ് എഴുതി കൊടുത്താൽ മോചിപ്പിക്കാമെന്ന് ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വം അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ മാപ്പെഴുതി കൊടുക്കുന്ന പ്രശ്നമില്ലെന്ന് നാരായണ മേനോൻ മറുപടിയും പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തെകൊണ്ട് ആ നിലപാട് തിരുത്തിക്കാൻ കുതിരവണ്ടിയിൽ കെട്ടിവലിച്ചു അന്നത്തെ സാമ്രാജ്യത്വഭരണം. അതും സഹിച്ചു നരകയാതന അനുഭവിച്ച് ജയിലറയിൽ അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞു. പാർലമെന്റിന്റെ സെൻട്രൽ ഹാളിൽ ആരുടെയെങ്കിലും ചിത്രം അനാച്ഛാദനം ചെയ്ത് അലങ്കരിച്ച് വയ്ക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ മാപ്പെഴുതി കൊടുക്കാതെ ആൻഡമാനിൽ നരകിച്ച എം. പി. നാരായണ മേനോന്റേതായിരുന്നു. അല്ലാതെ ഗാന്ധിവധ ഗൂഢാലോചന കേസിൽ പ്രതിയായ ഒരാളുടേതായിരുന്നില്ല. ഗാന്ധിജിയെ ഗോഡ്സെയെ കൊണ്ട് തിരുത്തുകയും ഗാന്ധിജിയല്ല ഗോഡ്സെയാണ് ശരിയെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രാഷ്ട്രീയം ഇന്ത്യയിൽ ശക്തിപ്രാപിച്ച് വന്നപ്പോഴാണ് ഇത്തരം ദുരന്തങ്ങളുണ്ടായിത്തുടങ്ങിയത്. ഗാന്ധിജിയെയും ഗോഡ്സെയെയും താരതമ്യം ചെയ്യുന്നതിനോളം വലിയ നിന്ദ്യ കർമ്മമില്ല. ഇവിടെ താരതമ്യപ്പെടുത്തൽ മാത്രമല്ല ഗാന്ധിജിക്ക് മേലെ

ഗാന്ധിവധ കേസിലെ പ്രതികളെ ത്യാഗികളായി വാഴ്ത്തിസ്ഥാപിക്കാനുള്ള ശ്രമവും നടക്കുന്നു. അതിന്റെ ഭാഗമായി വേണം സവർക്കർക്ക് ഭാരതരത്നം നൽകണമെന്ന വാദത്തെ കാണാൻ. ഗാന്ധിജി ദൈവത്തിന്റെ മക്കളെന്ന് വിളിച്ച് ആദരിച്ച നിസ്വരിൽ നിസ്വരായ അധ:സ്ഥിത ജനവിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ടവരെ തെരുവിൽ ആൾക്കൂട്ട കൊലപാതകങ്ങളിലൂടെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ഗാന്ധിജിയുടെ അഹിംസാ സിദ്ധാന്തത്തെ ഭരണത്തണലിലുള്ള ഹിംസയുടെ പരമ്പരകൾ കൊണ്ട് ഞെരിച്ചമർത്തുന്നു. ഗാന്ധിജിയുടെ 'സർവ്വധർമ്മ സമഭാവന' എന്ന സിദ്ധാന്തത്തെ ഏകശിലാ രൂപത്തിലുള്ള മതാധിഷ്ഠിത ഭരണം എന്ന കൽപ്പന കൊണ്ട് പകരം വയ്ക്കുന്നു. "ഈശ്വർ അള്ളാ തേരെ നോം" എന്ന മതാതീതവും മനുഷ്യസ്നേഹപരവുമായ കാഴ്ചപ്പാടിനെ ഏക മതാധിപത്യം കൊണ്ട് ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നു. ഗാന്ധിജിയുടെ സ്വാശ്രയത്വ ചിന്തകളെ സാമ്രാജ്യത്വാധീന ചിന്തകൾ കൊണ്ട് തല്ലികെടുത്തുന്നു. ഗാന്ധിജിയുടെ അധികാരവികേന്ദ്രീകൃത തത്വങ്ങളെ അധികാരകേന്ദ്രീകൃത തത്വങ്ങൾ കൊണ്ട് തട്ടിയെറിയുന്നു. ഇങ്ങനെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഗാന്ധിയൻ സാമ്രാജ്യത്വ വിരുദ്ധ-മതേതര-സ്വാശ്രയ ദേശീയ മൂല്യങ്ങളെ തിരികെ പിടിക്കാൻ പുനരർപ്പിക്കുക എന്നതാകണം ഈ ഘട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ ദൗത്യം.

ഇന്നത്തെ ദിവസം നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്ത് മറ്റൊരു പരിപാടിക്കുകൂടി തുടക്കം കുറിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് പരാമർശിക്കാൻ ഈ ഘട്ടം ഉപയോഗിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്ത് ലഹരിക്കെതിരെയുള്ള വലിയ തോതിലുള്ള പരിപാടി, ലഹരിവിമുക്ത കേരളം സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി 90 ദിന തീവ്രയത്ന ബോധവത്കരണ പരിപാടി ഏറ്റെടുക്കുകയാണ്. സർക്കാരിന്റെ വിമുക്തി പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാണിത്. പുതിയ തലമുറ നന്മയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വളർന്നുവരണമെന്ന കാര്യത്തിൽ ഗാന്ധിജിക്ക് വലിയ നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അത്തരമൊരു ഘട്ടത്തിലാണ് വിമുക്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പുതിയൊരു ദൗത്യം തുടങ്ങിവയ്ക്കുന്നതെന്നുകൂടി പ്രസ്താവിക്കട്ടേ. ഗാന്ധിജിയുടെ രക്തസാക്ഷിത്വ ദിനമായ ജനുവരി 30 വരെ തുടരുന്ന വിധത്തിലാണ് ലഹരിവിരുദ്ധ ബോധവത്കരണ പരിപാടി ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഗാന്ധി സ്മരണ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനം ഔചിത്യപൂർവ്വമായ രീതിയിൽ തന്നെ ഏറ്റെടുത്തതാണ്. സാംസ്കാരിക വകുപ്പിന്റെ കീഴിൽ നിരവധി പരിപാടികൾ നേരത്തെ മുതൽ നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. അങ്ങ് പ്രകടിപ്പിച്ച വികാരത്തോടൊപ്പം യോജിച്ചുകൊണ്ട് ഗാന്ധിജിയുടെ സ്മരണയ്ക്ക് മുന്നിൽ ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രതിപക്ഷനേതാവ് (ശ്രീ. രമേശ് ചെന്നിത്തല): സർ, ബഹുമാന്യരായ സ്പീക്കറും മുഖ്യമന്ത്രിയും പ്രകടിപ്പിച്ച എല്ലാ അഭിപ്രായങ്ങളോടും ഞാൻ യോജിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവായ മഹാത്മജിയുടെ ധന്യമായ ഓർമ്മകൾക്കുമുമ്പിൽ ഞാൻ ആദ്യമായി ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിക്കുകയാണ്. സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യയിലെ രാഷ്ട്രപിതാവായ ഗാന്ധിജിക്ക് ജീവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് 142 ദിവസങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഏത് പ്രത്യയശാസ്ത്രമാണോ ഗാന്ധിജിയുടെ ഭൗതിക സാന്നിദ്ധ്യത്തെ ഈ മണ്ണിൽനിന്ന് തുടച്ചുനീക്കിയത് ആ പ്രത്യയശാസ്ത്രം ഇന്ത്യൻ സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തിൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുന്ന അനശ്വര കാലത്താണ് മഹാത്മാവിന്റെ 150-ാം ജന്മവാർഷികം നാം ആഘോഷിക്കുന്നത്. ഗാന്ധിജിയുടെ കൊലപാതകം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ലോകത്തിലെ മഹാന്മാരായ എല്ലാ വ്യക്തികളും, ലോകം മുഴുവനും അന്തിച്ചുനിന്ന ആ സന്ദർഭത്തെ ഞാൻ ഓർക്കുകയാണ്. "നമ്മുടെ വെളിച്ചം നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു" എന്ന് പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റു പറഞ്ഞ വാചകം ഞാൻ ഓർക്കുന്നു.

ചിരപുരാതനമായ ഒരു രാഷ്ട്രത്തെ നിരന്തരമായ അടിമത്വത്തിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളോളം കെട്ടിയിടുന്നതിൽ ആന്തരികമായ ബലഹീനതകളും

ദൗർബല്യങ്ങളും വലിയ പങ്കുവഹിച്ചെന്ന് ഗാന്ധിജി തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയമായ സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നത് അത്തരം ബലഹീനതകളിൽനിന്നും ദൗർബല്യങ്ങളിൽനിന്നും മോചനം നേടുന്ന സാമൂഹ്യമായ സ്വാതന്ത്ര്യം കൂടിയായിരിക്കണമെന്ന് ഗാന്ധിജി ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഗാന്ധിജി നേതൃത്വം ഏറ്റെടുത്തതോടെ ഇന്ത്യൻ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനം ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനമെന്ന നിലയിൽനിന്നും ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ നവോത്ഥാന പ്രസ്ഥാനമായി മാറിയതെന്നുള്ളത് ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യമാണ്. ഇന്ത്യയുടെ വിധാതാക്കൾ എന്നത് ഏതെങ്കിലും സർക്കാരുകളോ നേതാക്കളോ ഭ്രവുടമകളോ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളോ അല്ല, മറിച്ച് എല്ലാ മതത്തിലും വർണ്ണത്തിലും വർഗ്ഗത്തിലും വിശ്വാസങ്ങളിലും പ്രദേശങ്ങളിലും ഉൾപ്പെടുന്ന വിവിധ ഭാഷകൾ സംസാരിക്കുന്ന വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരമുള്ള കോടാനുകോടി വരുന്ന ഇന്ത്യാക്കാരാണെന്ന് ഗാന്ധിജി അസന്നിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തങ്ങളാഗ്രഹിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഒരു രാഷ്ട്രം കെട്ടിപ്പടുക്കാനുള്ള ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെ അവകാശത്തെയാണ് സ്വാതന്ത്ര്യമെന്ന് ഗാന്ധിജി അർത്ഥമാക്കിയത്. ഇന്ത്യക്കാരെന്നാൽ ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ ജനങ്ങളുമാണെന്ന്

ഗാന്ധിജി വ്യാഖ്യാനിച്ചത് അതുകൊണ്ടാണ്. 1914-15 കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രസ്ഥാനം വന്നത് മദ്രാസിലെയും ബോംബെയിലെയും കൽക്കട്ടയിലെയും അഭിഭാഷകർ വിളിച്ചുകൂട്ടുന്ന സമ്മേളനങ്ങളിലും അതിനോട് എതിർപ്പുള്ള വിപ്ലവകാരികളായ യുവാക്കൾ നടത്തുന്ന ഒറ്റപ്പെട്ട വെടിവയ്പുകളിലും ബോംബ് സ്ഫോടനങ്ങളിലും അവരുടെ ധീരരക്തസാക്ഷിത്വത്തിലും മാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു. അതിൽനിന്ന് ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങളുടെ പ്രസ്ഥാനമായി നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രസ്ഥാനത്തെയും അതിന് നേതൃത്വം നൽകിയ ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിനെയും മാറ്റിയെന്നതാണ് ഗാന്ധിജി ഈ രാഷ്ട്രത്തിന് നൽകിയ ഏറ്റവും വലിയ സംഭാവന. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണർന്നെഴുന്നേൽക്കുന്നതുപോലെ ഒരു രാഷ്ട്രം മുഴുവൻ ആവേശകരമായി ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് നമ്മൾ കണ്ടത്. ലോകചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും നിർഭയനായ രാഷ്ട്രീയ വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു ഗാന്ധിജി. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അഹിംസയുടെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണം നിർഭയത്വമായിരുന്നു. ഭീരുവിന് മാത്രമേ ആയുധമെടുക്കാനും ഒരാളെ വധിക്കാനും കഴിയുകയുള്ളൂവെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറച്ച് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഗാന്ധിജിക്കുനേരെ ഹിന്ദു വലതുപക്ഷ ശക്തികൾ നാല് വധശ്രമങ്ങൾ

നടത്തിയിരുന്നുവെങ്കിലും അഞ്ചാമത്തേതിലാണ് അവർ വിജയിച്ചത്. ആദ്യത്തേത് 1934-ലും രണ്ടാമത്തേത് 1944-ലും മൂന്നാമത്തേത് 1946 സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ പൂനെയ്ക്കടുത്തുള്ള Pachmarhi-യിൽ വച്ചും നാലാമത്തേത് 1948 ജനുവരി 20-നുമായിരുന്നു. അതിന് പത്ത് ദിവസം കഴിഞ്ഞ് ജനുവരി 30-ന് ഡൽഹിയിൽ വച്ചുനടത്തിയ ശ്രമത്തിൽ ആ ദുഷ്ടശക്തികൾ ലക്ഷ്യം കണ്ടു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? കാരണം മറ്റൊന്നുമല്ല. ഇന്ത്യയെന്നാൽ എല്ലാ ഇന്ത്യക്കാരുടേതാണെന്നും ഒരു മതത്തിനോ വിഭാഗത്തിനോ പ്രദേശത്തിനോ വർഗ്ഗത്തിനോ ഭാഷയ്ക്കോ മാത്രമായി ഇന്ത്യയിൽ അധീശത്വം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഗാന്ധിജി പറയുകയും കോടിക്കണക്കിന് ഇന്ത്യക്കാരെ അത് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ന്യൂനപക്ഷങ്ങളും അധസ്ഥിത ജനവിഭാഗങ്ങളും ആദിവാസികളും പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവരും വടക്കും കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുള്ളവരുമെല്ലാം ഇന്ത്യയെന്ന മഹാരാജ്യത്തിന്റെ പൈതൃകത്തിന്റെയും പാരമ്പര്യത്തിന്റെയും വിഭവങ്ങളുടെയും നേർ അവകാശികളാണ്. ആർക്കും കുറവുമില്ല, കൂടുതലുമില്ല ഇതാണ് നമ്മുടെ ഇന്ത്യ. ആ ഇന്ത്യയുടെ രാഷ്ട്രപിതാവാണ് മഹാത്മജി. 1920-ൽ നടന്ന ഹിന്ദു-മുസ്ലീം

മൈത്രിയിലാണ് ഇന്ത്യയുടെ ആത്മാവ് കുടികൊള്ളുന്നതെന്ന് ഗാന്ധിജി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. മുസ്ലീങ്ങളെയും മറ്റ് ന്യൂനപക്ഷങ്ങളെയും സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരാനും സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രസ്ഥാനത്തെ കൂടുതൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതിലൂടെ മാത്രമേ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനം സാർത്ഥകമാകുവെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറച്ച് വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇത് ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത വർഗ്ഗീയ ശക്തികൾ ഗാന്ധിജിയെ തങ്ങളുടെ ഒന്നാം നമ്പർ ശത്രുവായി കാണുകയുണ്ടായി. അതുമുതലാണ് ഗാന്ധിജിയെ ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിച്ചത്. അടുത്തസമയത്ത് ഞാൻ ഡച്ച് സാഹിത്യകാരനായ Koenraad Elst എഴുതിയ ഒരു പുസ്തകം ഞാൻ വായിച്ചു. " Why I killed Gandhi" എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നാഥുറാം ഗോഡ്സെ തന്റെ അവസാനത്തെ അഫിഡവിറ്റിൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് അതിൽ വിശദീകരിക്കുന്നത്. താൻ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഗാന്ധിജിയെ കൊന്നതെന്ന് വളരെ വ്യക്തമായി അദ്ദേഹം പറയുന്നുണ്ട്. ഇന്നത്തെ ഭരണകൂടം സ്വീകരിക്കുന്ന അതേ നിലപാടുകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടാണ് നാഥുറാം ഗോഡ്സെ ഗാന്ധിജിയെ കൊന്നതിന് ന്യായീകരണം പറയുന്നത്. ആ സമയത്ത് മഹാനായ ഡോ. അംബേദ്കർ പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവുമായി ആലോചിച്ച് നാഥുറാം ഗോഡ്സെയുടെ വധശിക്ഷ

ജീവപര്യന്തമാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ നാഥുറാം ഗോഡ്സെയുടെ അഭിപ്രായം തേടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്, " I want to see that Mahatmaji's Ahimsa should be hanged" എന്നാണ്. എത്ര ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന വാചകമാണിത്. എനിക്കത് കാണണം, മഹാത്മാവിന്റെ അഹിംസയെ തൂക്കിലിടുന്നത് എന്നിലൂടെയാകണം എന്നുപറഞ്ഞ നാഥുറാം ഗോഡ്സെയുടെ ചിന്താഗതി നമ്മളെ ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്നതല്ലേ? ഗാന്ധിജിയെയും ഗാന്ധിജിയുടെ ആദർശങ്ങളെയും ഇല്ലാതാക്കാൻ, ഗാന്ധിയൻ ചിന്തകളെ തമസ്കരിക്കാൻ ഏറ്റവും ശക്തമായി വാദിക്കുന്ന ഒരു ചിന്തയുടെ പ്രതിഫലനമല്ലേ ഈ വാചകത്തിലൂടെ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നത്. 1948 ജനുവരി 20-ന് പ്രാർത്ഥനാ യോഗത്തിൽ ഗാന്ധിജിക്കുനേരെ വെടിവച്ചപ്പോൾ ബാപ്പുവിന്റെ സുരക്ഷയെക്കുറിച്ച് ആശങ്കപ്പെട്ട തന്റെ ചെറുമകളും സന്തതസഹചാരിയുമായ മനു ഗാന്ധിയോട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, കർമ്മവീഥിയിലൂടെയുള്ള അനുസ്യൂതമായ പ്രയാണത്തിൽ എന്റെ മാറിടത്തിലേയ്ക്ക് ഒരാൾ നിറയൊഴിക്കുകയും ചുണ്ടിൽ 'ഹേ റാം' എന്ന വചനത്തോടെ ഞാൻ മരിച്ചുവീഴുകയും ചെയ്താൽ നീ ലോകത്തോട് പറയണം നമ്മൾ അദ്ദേഹത്തെ മഹാത്മാവെന്ന് വിളിച്ചതിൽ കുറേയൊക്കെ ശരിയുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന്. എന്നാൽ നിസ്സഹായനായി ഒന്നും

പറയാനോ പ്രവർത്തിക്കാനോ ആകാതെ നാളുകളോളം ശയ്യാവലംബിയായി കിടന്ന് ഒരു ദിവസം ഞാൻ മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നീ പറയണം നമ്മൾ അദ്ദേഹത്തെ മഹാത്മാവെന്ന് വിളിച്ചതിൽ യാതൊരു അർത്ഥവുമില്ല എന്ന്. ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ തന്റെ കോടാനുകോടികളായ അനുയായിവൃന്ദത്തോട് അദ്ദേഹം നിരന്തരം പറഞ്ഞതും ഇതുതന്നെയായിരുന്നു. ഭീരുവിന് മാത്രമേ ആയുധംകൊണ്ട് ഒരാളെ ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയൂ. ധീരന്റെ ആയുധം അഹിംസ മാത്രമാണ്. ഗാന്ധിജിയെ ഇല്ലാതാക്കിയത് ഒരു കൊലയാളിയല്ല, ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണ്, ഒരു പ്രത്യയശാസ്ത്രമാണ്. ആ പ്രത്യയശാസ്ത്രം ഇന്ത്യൻ സമൂഹത്തിൽ താല്ക്കാലികമായിട്ടാണെങ്കിലും മേൽക്കൈ നേടിയിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളത് നമ്മളെ ഭീതിപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യമാണ്. ഗാന്ധിജിയുടെ കൊലയാളി പ്രതിനിധാനം ചെയ്ത ഇന്ത്യൻ അസഹിഷ്ണുത, മതതീവ്രവാദം ഇന്ന് ഇന്ത്യൻ ഭരണകൂടത്തിന്റെതന്നെ മുഖമുദ്രകളായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രാമനെക്കുറിച്ച് ഗാന്ധിജി എന്താണ് പറഞ്ഞത്? എന്റെ രാമൻ ഒരു മതത്തിന്റെയും വിഗ്രഹമല്ല. മറിച്ച് അനാദിയും ചിരന്തനവുമായ സത്യത്തിന് ഞാൻ വിളിക്കുന്ന പേരാണ് രാമൻ. എന്നാൽ ഗാന്ധിജിയുടെ കൊലയാളികൾ പ്രത്യയശാസ്ത്രം നൽകുന്ന, ഇന്നവർ ഭരിക്കുന്ന

ഇന്ത്യയിൽ രാമന് ജയ് വിളിച്ചുകൊണ്ട് ആളുകളെ പച്ചയ്ക്ക് തല്ലിക്കൊല്ലുന്നു. അതുവഴി അവർ രാഷ്ട്ര മനസ്സിനെ വിഭജിക്കുകയാണ്. "രാഷ്ട്രസേവനമാണ് എന്റെ മതം" എന്നാണ് ഗാന്ധിജി പറഞ്ഞത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങളിൽ

"ഈശ്വർ അള്ളാ തേരേ നാം

സബ്കോ സൻമതി ദേ ഭഗവാൻ"

എന്ന പ്രാർത്ഥനയാണ് മുഴങ്ങിക്കേട്ടത്. ഈശ്വരനും അള്ളാഹുവുമായവനെ, എല്ലാവർക്കും നല്ല ബുദ്ധി കൊടുക്കണമേ എന്നാണ്. സേവാഗ്രാമത്തിൽ ഗാന്ധിജി താമസിച്ചിരുന്ന കുടിലിന്റെ ചുമരിൽ തൂക്കിയിരിക്കുന്ന ചിത്രം യേശുക്രിസ്തുവിന്റേതാണ്. അവിടെ പോയപ്പോൾ ഞാനത് കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവിതചരിത്രമെഴുതിയ Louis Fischer ഇതിനെക്കുറിച്ച് ഗാന്ധിജിയോട് ചോദിച്ചപ്പോൾ കിട്ടിയ മറുപടി, ഞാൻ ക്രിസ്ത്യാനിയും ഹിന്ദുവും മുസ്ലീമും ജൂതനും പാഴ്സിയും സിക്കും ആണെന്നാണ്. ഈ സന്ദേശമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം. 1931-ലെ കറാച്ചിയിൽ കൂടിയ ആൾ ഇന്ത്യ കോൺഗ്രസ് കമ്മിറ്റിയുടെ (എ.ഐ.സി.സി.) സമ്മേളനത്തിന്റെ പ്രമേയമാണ് പിന്നീട് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അടിസ്ഥാനശിലയായി

മാറിയത്. പൗരന്റെ മൗലികാവകാശങ്ങൾ, സ്വതന്ത്രമായ അഭിപ്രായ പ്രകടത്തിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, പ്രായപൂർത്തി വോട്ടവകാശം, നിയമത്തിനുമുന്നിൽ എല്ലാവർക്കുമുള്ള തുല്യത, സൗജന്യവും നിർബന്ധിതവുമായ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം, ജോലിക്കും തുല്യമായ വേതനത്തിനുമുള്ള അവകാശം, ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ, സ്ത്രീകൾ, കർഷകർ തുടങ്ങിയവരുടെ സംരക്ഷണം, മിശ്രസമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥ തുടങ്ങിയ കാഴ്ചപ്പാടുകളായിരുന്നു കറാച്ചി കോൺഗ്രസ്സിൽ ഗാന്ധിജിയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പ്രമേയമായി മുന്നോട്ടുവച്ചത്. ഇത് പിന്നീട് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ അവിഭാജ്യഘടകങ്ങളായി എഴുതിച്ചേർത്തുവെന്ന് ഞാനിവിടെ ഓർക്കുന്നു.

ഇന്ത്യ സ്വതന്ത്രമായതിനുശേഷം കോൺഗ്രസ് ഭരണസാരഥ്യമെടുക്കുമ്പോൾ നടപ്പിൽവരുത്തേണ്ട കാര്യങ്ങളുടെ നക്ചലായിരുന്നു കറാച്ചി എ.ഐ.സി.സി. പ്രമേയം. അത് ഡ്രാഫ്റ്റ് ചെയ്തത് പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റു ആയിരുന്നു. അന്നുതന്നെ പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിൽ ഗാന്ധി തന്റെ പിൻഗാമിയെ കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. എനിക്കുശേഷം ജവഹർലാൽ എന്റെ ഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുമെന്ന് ഗാന്ധിജി

പറഞ്ഞത് ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. കോൺഗ്രസ്സ് സംഘടനാ സംവിധാനത്തിൽ കരുത്തൻ സർദാർ വല്ലഭായി പട്ടേൽ ആയിരുന്നു. പക്ഷെ ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ അപാരമായ സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്നത് ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിനായിരുന്നു. പട്ടേലിനെയും നെഹ്റുവിനെയും ഒരേ മനസ്സോടെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത് ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ അടിസ്ഥാനാവശ്യങ്ങളിലൂന്നിയ പരിവർത്തനമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം. ഉപ്പും ചർക്കയും അതിനുള്ള ബിംബങ്ങളായിരുന്നു. ലോകത്തുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യരും ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുവിനെ (ഉപ്പ്) ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് സമരം നടത്തുമ്പോൾ അതിൽ പണ്ഡിതനും പാമരനും അറിയുന്നവനും അറിയാത്തവനും ഇല്ലാത്തവനും ഉള്ളവനും ഏത് ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവനും ഏത് പ്രദേശത്ത് ജീവിക്കുന്നവനും ഒരുമിച്ച് അണിനിരക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സിമ്പലായിട്ടാണ് ഉപ്പിനേയും ചർക്കയേയും അദ്ദേഹം ഉയർത്തിക്കാട്ടിയത്. ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനഘടകങ്ങൾക്കെതിരായി ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകൂടം നടത്തിയ നടപടികൾക്കെതിരെയുള്ള ആ വലിയ പോരാട്ടത്തിന് നേതൃത്വം കൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച ഈ രണ്ട് സിമ്പലുകൾ വലിയൊരു പ്രത്യേകതയായി കണക്കാക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. 1909-ൽ പുറത്തുവന്ന 'ഹിന്ദ്

സ്വരാജ് എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തമായ പുസ്തകം നമ്മുടെ സമൂഹത്തെ ബാധിക്കുന്ന എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളെയും അഡ്രസ്സ് ചെയ്യുന്ന ഒന്നാണ്. അതിൽ 'ആഗോളവൽക്കരണം' എന്ന സങ്കൽപ്പം ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിൽ ലോകം മുഴുവൻ തങ്ങളുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾ വിറ്റഴിക്കാനുള്ള കമ്പോളമാണെന്നാണ് യൂറോപ്പ് വിചാരിക്കുന്നതെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. ഇന്ത്യയെ ബ്രിട്ടൻ തടവിലാക്കിയത് ആയുധം കൊണ്ടു മാത്രമല്ല, അവരുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾ കൊണ്ടും കൂടിയാണ്. വിദേശവസ്തുക്കൾ ബഹിഷ്ക്കരിക്കണമെന്നത് പ്രതിരോധത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ ഒരു അധീശത്വ ശക്തിയെ, സാമ്രാജ്യത്വ ശക്തിയെ മുട്ടുകുത്തിക്കാനുള്ള വഴി അവരുടെ ഉല്പന്നങ്ങൾ വേണ്ടെന്ന് വയ്ക്കലാണെന്ന് 110 വർഷം മുമ്പ് ഗാന്ധിജി തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നുവെന്നത് ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. ഗാന്ധിജിയിൽ നിന്ന് എത്ര അകലുന്നുവോ അത്രയും ഇന്ത്യ തന്റെ അസ്തിത്വം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഗാന്ധിജിയെ ഉൾക്കൊള്ളാതെ, മനസ്സിലാക്കാതെ ഇന്ത്യയെ ഉൾക്കൊള്ളാനോ മനസ്സിലാക്കാനോ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് കറൻസി നോട്ടുകളിൽ നിന്നുപോലും ഗാന്ധിജിയുടെ പടം ഒഴിവാക്കാൻ നിർബന്ധം പിടിച്ച ആളുകൾ ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൈതൃകം തട്ടിയെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഗാന്ധിജിയുടെയും ദേശീയ

പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെയും പൈതൃകം അവകാശപ്പെടാനില്ലാത്ത 'ഗാന്ധി വധം' മധുരം വിതരണം ചെയ്ത് ആഘോഷിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ചിന്തിച്ചവരുടെ പിൻഗാമികളാണ് ഇന്ന് ഇന്ത്യയുടെ ഭരണം കയ്യാളുന്നത്. ഗാന്ധിജിയുടെ പൈതൃകം പൂർണ്ണമായി തുടച്ചുനീക്കിയാൽ മാത്രമേ തങ്ങളുടെ വിഭാഗീയത വർഗ്ഗീയ അജണ്ടകൾക്ക് വേര് പിടിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ എന്ന് അവർക്കറിയാം. ഗാന്ധിജിയെ മറക്കാൻ അവർ ഓരോ നിമിഷവും ഇന്ത്യയെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണ്. മറക്കാൻ അവർ പറയുമ്പോഴും വീണ്ടും വീണ്ടും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ പ്രതിരോധം. അതുകൊണ്ട് ഗാന്ധിജിയെ വീണ്ടും വീണ്ടും നമുക്ക് ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ 150-ാം ജന്മദിനത്തിൽ ഈ സഭ ഈയൊരു അനുസ്മരണ പരിപാടി സംഘടിപ്പിച്ചത് നന്നായി. സാംസ്കാരിക വകുപ്പുമന്ത്രിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഞാനും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിരവധി പരിപാടികൾ നടന്നിരുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി എ. കെ. ബാലന്റെ റിക്വസ്റ്റ് പ്രകാരം തുഷാർ ഗാന്ധിയെ ആ പരിപാടിക്ക് ഞാൻ തന്നെയാണ് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുവന്നത്. ഈ 150-ാം വാർഷികത്തിലും അനുസ്മരണ പരിപാടി സംഘടിപ്പിക്കുകയാണ്. ഒരുപക്ഷേ 100-ാം വാർഷികം

ആഘോഷിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിലുണ്ടായിരുന്നവർ ആരും ഇന്ന് ഈ സഭയിലുണ്ടാകില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 200-ാം ജന്മവാർഷികത്തിലും ഈ സഭയിൽ നമ്മുടെ പിൻഗാമികൾ ഗാന്ധിജിയെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് സംസാരിക്കുമെന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്. കാരണം 'ഗാന്ധിയൻ' എന്നത് കേവലം ഒരു ഭൗതിക സാന്നിദ്ധ്യമല്ല; കാലാതീതമായ സനാതനമായ ഒരു വെളിച്ചമാണ്. ആ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് നൂറ്റാണ്ടുകളോളം ഇന്ത്യ പ്രകാശിച്ച് നിൽക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. 'Gandhi is not past Gandhi is present and future'. Thank You.

കൃഷി വകുപ്പുമന്ത്രി (ശ്രീ. വി. എസ്. സുനിൽ കുമാർ): സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയും പ്രതിപക്ഷനേതാവും പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളോട് ഞാൻ സമ്പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുകയാണ്. കേരളപ്പിറവി ദിവസംതന്നെ മഹാത്മാഗാന്ധിയെ സ്മരിക്കാൻവേണ്ടി പ്രത്യേകമായ സമ്മേളനം ചേരാൻ തീരുമാനിച്ചതിൽ ഞാൻ അങ്ങയെ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കാൻ കൂടി ഈ സന്ദർഭം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയാണ്.

ഭാരതത്തിന്റ മാത്രമല്ല, ലോകത്തിന്റെ ആകെ വഴിവിളക്കായ നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവിനെ വളരെ സവിശേഷമായ വിധത്തിലാണ് നാം

അനുസ്മരിക്കുന്നത്. ഗാന്ധിജിയെ ഓർക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവും തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ അദ്ദേഹം പകർന്നുതന്ന മഹത്തായ മൂല്യങ്ങളും സ്വായത്തമാക്കുകയെന്നതാണ് പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവും ജീവത്യാഗവും ഏതൊക്കെ മൂല്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നോ ആ മൂല്യങ്ങൾ കൂടുതൽ പ്രസക്തമാകുന്ന ഒരു കാലത്താണ് നമ്മൾ ജീവിക്കുന്നത്. ഗാന്ധിജിയുടെ 150-ാം ജയന്തി ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റ പ്രത്യേകത കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തെക്കുറിച്ചുകൂടി നാം സ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. തികച്ചും പ്രതിലോമകരവും ഇന്ത്യൻ ദേശീയതയ്ക്കും മതേതരത്വ മൂല്യങ്ങൾക്കും വിഘാതമാകുന്ന വളരെ അപകടകരമായ പ്രവണതകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഉയർന്നുവരുന്നത് തുറന്ന കണ്ണുകളോടുകൂടി വേണം നാം നോക്കിക്കാണേണ്ടത്. ഗാന്ധി ഘാതകനായ നാഥുറാം വിനായക് ഗോഡ്സെയെ മഹത്വവൽക്കരിക്കാനുള്ള നീക്കങ്ങൾ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് നടക്കുകയാണ്. ഗാന്ധിജിയുടെ രക്തസാക്ഷിത്വ ദിനത്തിൽ മഹാത്മാവിന്റെ ചിത്രത്തിനുനേരെ നിറയൊഴിച്ച പൂജാ ശകുൻ പാണ്ഡെ എന്ന ഹിന്ദുമഹാസഭയുടെ മുഖ്യഭാരവാഹി ഇപ്പോഴും ആ സ്ഥാനത്തുതന്നെ

തുടരുകയാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഗോഡ്സെയാണ് ഇന്ത്യയുടെ രാഷ്ട്രപിതാവ് ആകേണ്ടിയിരുന്നതെന്ന് പരസ്യമായി പ്രസംഗിച്ച പ്രജ്ഞാസിംഗ് ഠാക്കൂർ ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റിൽ ഭോപ്പാൽ ലോക്സഭാ മണ്ഡലത്തിൽ ബി.ജെ.പി.-യെ പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പല പ്രദേശങ്ങളിലും ഗോഡ്സെയെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളും ഗോഡ്സെയുടെ പ്രതിമകളും സ്ഥാപിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നത് നാം കാണാതിരുന്നുകൂടാ. രാജ്യത്ത് ഭരണത്തിന് നേതൃത്വം നൽകുന്നവരുടെ ആശീർവാദത്തോടുകൂടിയാണ് ഇതെല്ലാം നടക്കുന്നതെന്നുള്ളതാണ് നമ്മെ ഞെട്ടിക്കുന്നത്. അതുതന്നെയാണ് ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തെയും മതേതരത്വത്തെയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യം.

ഭഗത്സിംഗിനെ തൂക്കിലേറ്റുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ആഗ്രഹം എന്താണെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ 'ലെനിനെ അറിയുക' എന്ന പുസ്തകം വായിച്ചുതീർക്കാൻ അവസരം തരണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടത്. മഹാത്മാഗാന്ധിയെ വധിച്ച നാഥുറാം വിനായക് ഗോഡ്സെ അദ്ദേഹത്തെ തൂക്കിലേറ്റുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ആഗ്രഹം 'എന്റെ ചിതാഭസ്മം എന്റെ പിൻഗാമികൾക്ക് നൽകണം' എന്നാണ് പ്രകടിപ്പിച്ചത്. ആ

ചിതാഭസ്മം ഇന്നുകാണുന്ന ഭാരതത്തിലല്ല ഒഴുക്കേണ്ടത്; എന്നെങ്കിലും ഒരു ദിവസം ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ട ഹിന്ദുരാഷ്ട്രം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ആ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന ഹിന്ദുരാഷ്ട്രത്തിലെ ഗംഗയിലും യമുനയിലും എന്റെ ചിതാഭസ്മം ഒഴുക്കണം അതിനുവേണ്ടി സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കണമെന്നു പറഞ്ഞ നാഥുറാം വിനായക് ഗോഡ്സെയുടെ ചിതാഭസ്മകലശം ആർ.എസ്.എസ്.-ന്റെ നാഗ്പൂരിലെ കാര്യാലയത്തിൽ ഇപ്പോഴും സൂക്ഷിച്ചുവച്ചിരിക്കുകയാണ്. നാഥുറാം വിനായക് ഗോഡ്സെ തൂക്കിലേറ്റപ്പെട്ട ദിവസം രക്തസാക്ഷിത്വദിനമായി ആചരിക്കുകയും ചിതാഭസ്മം എന്നെങ്കിലും ഒരുദിവസം നിമഞ്ജനം ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾക്ക് അവസരമുണ്ടാകും എന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരാണ് നമ്മുടെ രാജ്യം ഭരിക്കുന്നതെന്നുള്ളത് നാം ഗൗരവത്തോടുകൂടി കാണേണ്ടതാണ്. സാധാരണ കാര്യങ്ങൾ അസാധാരണമായ രീതിയിൽ ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് 150-ാം ജന്മവാർഷികത്തിലും ഇന്നും നമുക്കൊപ്പം ജീവിക്കുന്ന ഒരാളുടെ ജന്മദിനം പോലെ ഗാന്ധിജിയുടെ ജന്മവാർഷികം നമ്മൾ ആഘോഷിക്കുന്നത്. സത്യം, സ്നേഹം, അഹിംസ എന്നീ മഹത്തായ ആശയങ്ങൾ ജീവിതത്തിലുടനീളം മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ചിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയത്.

ഒരാളെയോ ഒരു ആശയത്തെയോ എതിർക്കുമ്പോൾ പോലും തികഞ്ഞ സ്നേഹവും ആദരവും പുലർത്തണമെന്ന് നമ്മെ അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു. സത്യാഗ്രഹം സത്യശക്തി എന്ന ആശയം മുന്നോട്ടുവച്ചുകൊണ്ട് സത്യത്തെ മുറുകെ പിടിക്കണമെന്നും സത്യത്തിനാണ് അന്തിമ വിജയമെന്നും അദ്ദേഹം ലോകത്തെ പഠിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. വ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് കീഴടക്കാമെന്നും കീഴടക്കിക്കൊണ്ട് സാമ്രാജ്യങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കാമെന്നും കണക്കുകൂട്ടിയിരുന്ന കോളനിവാഴ്ചയുടെ പ്രചാരകരെ, ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണകൂടത്തെ കേവലം അഹിംസയുടെയും ഉപവാസത്തിന്റെയും സഹനമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും ചെറുത്തുതോല്പിച്ചതുകൊണ്ടാണ് മോഹൻദാസ് കരംചന്ദ് ഗാന്ധിയെ മഹാത്മാ ഗാന്ധിയാക്കിയത്. അത് ഏതെങ്കിലും സൈനികതലത്തിന്റെ ക്യാപ്റ്റനോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും സർക്കാർ സംവിധാനത്തിന്റെ ഭാഗമോ ആയിരുന്നില്ല. അധികാരത്തിന്റെ അകത്തളങ്ങളിൽ ഒരിക്കൽപ്പോലും എത്തിനോക്കുകകൂടി ചെയ്തിട്ടില്ല അദ്ദേഹം. എന്നിട്ടും ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വത്തെ അടിയറവ് പറയിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു. അതാണ് അഹിംസയുടെയും സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെയും നിസ്സഹകരണ സമരത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗം. ഗാന്ധിജിയുടെ സത്യാഗ്രഹ സമരമെന്നാൽ ഒരു തുള്ളി ചോര പോലും

പൊടിയാതെയും ഒരുതരത്തിലുള്ള വിദ്വേഷവും വളർത്താതെയും ശത്രുവിനെ കീഴടക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു. 1920-21 കാലഘട്ടത്തിലാണ് ആദ്യമായി സത്യാഗ്രഹ സമരത്തിന്റെയും നിസ്സഹകരണത്തിന്റെയും വഴികൾ ഇന്ത്യൻ ജനതയ്ക്കുമുന്നിൽ തുറന്നിട്ടത്. അയിത്തവും തൊട്ടുകൂടായ്മയും മനുഷ്യനും ദൈവത്തിനും എതിരായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളാണെന്ന് ഗാന്ധിജി നിരന്തരം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇന്ന് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ദളിതരും ആദിവാസികളും താഴ്ന്ന ജീവിതനിലവാരം പുലർത്തുന്നവരും പലതരത്തിൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ ആൾക്കൂട്ട കൊലപാതകത്തിനിടയാക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നത് നാം കാണാതിരുന്നുകൂടാ. ദൈവനാമത്തിൽ ആൾക്കൂട്ട കൊലപാതകങ്ങൾ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നത് അപകടകരമായ പ്രവണതയാണ്. ഇവയെല്ലാം മഹാത്മാഗാന്ധി മുന്നോട്ടുവച്ച ആശയങ്ങളിൽ നിന്നും ഇന്ത്യൻ ജനത വ്യതിചലിച്ചുപോകുന്നതിന്റെ പ്രത്യക്ഷ തെളിവുകളാണ്. ഇത് തിരുത്തപ്പെടേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്. ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെയും ആത്മാഭിമാനത്തിന്റെയും സ്വത്വബോധത്തിന്റയും പ്രതീകമായിട്ടാണ് ചർക്കയിൽ പരുത്തിനൂൽ നൂറ്റെടുത്ത് ഗാന്ധിവസ്ത്രം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് ഗാന്ധിജി മുൻകയ്യെടുത്തത്. ഇന്ത്യയിലെ കോടിക്കണക്കിന് വരുന്ന

സാധാരണക്കാരായ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ നിത്യജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതിനും അന്തസ്സും ആത്മാഭിമാനവും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിന് അവരെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നതിനും ഏറ്റവും ലളിതമായ വഴിയായിട്ടാണ് ഗാന്ധിജി ഈ രണ്ട് ഘടകങ്ങളെയും കണ്ടത്. വലിയവനെന്നോ ചെറിയവനെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാവരും ഉപയോഗിക്കുന്ന ഉപ്പും തുണിയും എറ്റവും ശക്തമായ സമരായുധമാക്കി മാറ്റിക്കൊണ്ടാണ് മഹത്തായ സ്വാതന്ത്ര്യ സമരപോരാട്ടത്തിന് മഹാത്മാഗാന്ധി നേതൃത്വം നൽകിയത്. എല്ലാവിഭാഗം ജനങ്ങളെയും ജീവിതവുമായി നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെടാൻ കഴിയുന്ന ഘടകങ്ങളാണ് അവ രണ്ടും. ചർക്കയിൽ നൂൽ നൂറ്റും കടപ്പുറത്തുപോയി ഉപ്പ് കുറുക്കിയും ഗാന്ധിജി നടന്നുകയറിയത് മാനവരാശിയുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേയ്ക്കാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് ഉപന്യാസകാരനായ John Ruskin-ന്റെ 'Unto This Last' എന്ന പ്രബന്ധത്തിൽ നിന്നാണ് ഗാന്ധിജി 'സർവ്വോദയ' എന്ന ആശയം സ്വാംശീകരിച്ചത്. അദ്ദേഹം ശതകോടീശ്വരന്മാരുടെ ഉന്നമനമല്ല, സമൂഹത്തിലെ ഏറ്റവും താഴെതട്ടിലുള്ള ആളുകളുടെ ഉന്നമനമാണ് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിച്ചത്. ദരിദ്രനായവന്റെ വളർച്ചയും വികാസവുമാണ് അദ്ദേഹം സ്വപ്നം കണ്ടത്. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കുമ്പോൾ ഈ

നാട്ടിലെ ഏറ്റവും ദരിദ്രരായ ജനങ്ങളുടെ മുഖം എപ്പോഴും മനസ്സിലുണ്ടാകണമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രത്യേകമായി നിഷ്കർഷിച്ചത്. 'ഇന്ത്യ'-യെന്നാൽ നഗരങ്ങളുടെ സമുച്ചയമല്ലായെന്നും നൂറുകണക്കിന് ഗ്രാമങ്ങളുടെ ശൃംഖലയാണെന്നും അതുകൊണ്ട് ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നാണ് വികസനത്തിന്റെ വെള്ളിവെളിച്ചം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടേണ്ടതെന്നും ദക്ഷിണാഫിക്കയിൽ നിന്നും ബാരിസ്റ്റർ പഠനം പൂർത്തിയാക്കി 1915-ൽ ഇന്ത്യയിൽ തിരികെയെത്തിയ നാളുകളിൽ തന്നെ ഗാന്ധിജി തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹം 'ഗ്രാമസ്വരാജ്' എന്ന മഹത്തായ ആശയത്തിന് വിത്ത് പാകിയത്. കൃഷിയും ചെറുകിട വ്യവസായങ്ങളും വഴി ഗ്രാമങ്ങളെ സ്വയംപര്യാപ്തതയിലേയ്ക്ക് എത്തിക്കാമെന്ന് അദ്ദേഹം സ്വപ്നം കണ്ടു. ശുചിത്വവും ആരോഗ്യവും വിദ്യാഭ്യാസവും സംസ്കാരവുമുള്ള ഗ്രാമങ്ങളിലാണ് ഇന്ത്യയുടെ ആത്മാവ് കുടികൊള്ളുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം നമ്മെ നിരന്തരമായി ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മഹാത്മാവിന്റെ ആശയങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രസക്തി കൈവരുന്ന വർത്തമാനകാല രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ആ ജീവിതവും സന്ദേശങ്ങളും നിരന്തരമായ പഠനങ്ങൾക്കും ചർച്ചകൾക്കും വിധേയമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. മതനിരപേക്ഷതയും ജനാധിപത്യവും

സംരക്ഷിക്കാൻവേണ്ട പ്രചോദനം ഗാന്ധിജിയുടെ നിലപാടുകളിൽ നിന്നും ഈ കാലഘട്ടത്തിലും നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. അതാണ് നമ്മുടെ കരുത്ത്. മജ്ജയോടും മാംസത്തോടുംകൂടി ഇങ്ങനെയൊരാൾ ഇവിടെ ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് പുതിയ തലമുറ വിശ്വസിക്കാൻപ്പോലും കഴിഞ്ഞേക്കില്ല എന്ന് ഗാന്ധിജിയെക്കുറിച്ച് ഐൻസ്റ്റീൻ പറഞ്ഞകാര്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ചരിത്രം അപനിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പുതിയ തലമുറ ഗാന്ധിജിയെ കൂടുതൽ അടുത്തറിയുന്നതിന് അവസരമുണ്ടാകേണ്ടതുണ്ട്. കേവലം ഒക്ടോബർ 2, ജനുവരി 30, ആഗസ്റ്റ് 15, ജനുവരി 26 എന്നീ തീയതികളിൽ മാത്രം ഓർക്കേണ്ട വ്യക്തിയല്ല മഹാത്മാഗാന്ധി. ഇപ്പോൾ നാം ഓർക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ മഹാത്മാഗാന്ധിയെയും അദ്ദേഹം ജീവിതത്തിലുടനീളം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച വിശുദ്ധമായ ആശയങ്ങളെയും നിരന്തരമായി പഠനവിധേയമാക്കുകയും ആ മഹത്തായ ജീവിതവും സന്ദേശവും സ്വായത്തമാക്കുകയുമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മളൊക്കെ ചെയ്യേണ്ടത്. സമഗ്രവും സൗഹാർദ്ദപരവും ശുദ്ധവും സമൃദ്ധവുമായ ഒരു ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ച് ഗാന്ധിയുടെ കാഴ്ചപ്പാട് സാക്ഷാൽക്കരിക്കാൻ നമുക്ക് പ്രതിജ്ഞയെടുക്കാൻ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സാധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മുടെ

രാജ്യത്തിന്റെ ബഹുസ്വരതയും മതനിരപേക്ഷതയും കാത്തുസംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള ശക്തമായ പോരാട്ടങ്ങളിലേക്ക് നാം പോകേണ്ടതുണ്ട്. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവായ മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ധീരസ്മരണകൾക്ക് മുമ്പിൽ പ്രണാമം അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ വാക്കുകൾ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

ശ്രീ. ടി. എ. അഹമ്മദ് കബീർ: സർ, സഭാദ്ധ്യക്ഷനും സഭാനേതാവും പ്രതിപക്ഷനേതാവും പ്രിയപ്പെട്ട ശ്രീ. വി. എസ്. സുനിൽ കുമാറും പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളിലൂടെ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ വിരിയുന്ന ഗാന്ധിജിയുടെ ഒരു ചിത്രമാണ് വരച്ചുകാട്ടിയത്. നമുക്ക് പരിചയമുള്ള പദാവലി ഉപയോഗിച്ച് ഗാന്ധിജിയുടെ അപദാനങ്ങൾ ഒരു മാലയായി കോർക്കാൻ കഴിയും. ശാലീനം, രമ്യം, സൗമ്യം, ദീപ്തം, വശ്യം, ധന്യം അങ്ങനെ ഏത് പദമെടുത്ത് ഉപയോഗിച്ചാലും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ നിറയുന്നൊരു ചിത്രമാണ് ഇന്നിവിടെ ചരിത്രപരമായ ബാദ്ധ്യതയെന്ന നിലയ്ക്ക് അനാവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുധം പുഞ്ചിരിയായിരുന്നു. അർദ്ധനഗ്നനായ ഫക്കീർ ധാർമ്മികമായ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ആൾരൂപമായി, സ്വരൂപമായി നമ്മുടെ മുമ്പിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുകയാണ്. അഹിംസ, സത്യം, ഗീത, സത്യാന്വേഷണം, സത്യാഗ്രഹം, പ്രാർത്ഥനാ യോഗങ്ങൾ അങ്ങനെ ഏത്

പദമെടുത്താലും ഗാന്ധിജിയുടെ ചിത്രം നമ്മുടെ മുമ്പിലുണ്ട്. പക്ഷെ തേരിനുള്ളിൽ ഒരു പെരുമാൾ ഇരിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുന്നതുപോലെയുള്ള ധാർമ്മികമായ ഒരു ചിത്രമല്ലത്. അത് വലിയ പൊളിറ്റിക്കൽ ഡയമൻഷനുള്ള ഒന്നായിരുന്നു. ഒരു ജനതയെ ഒന്നാകെ സ്വാതന്ത്ര്യ സമരത്തിന്റെ പ്രോജ്ജ്വലമായ പൊതുവഴിയിലേയ്ക്ക് ആവേശകരമായി ആനയിക്കുന്ന വലിയ പൊളിറ്റിക്കൽ ഡയമൻഷനുള്ള, ഒരുപക്ഷേ ഈയടുത്ത കാലത്ത് കണ്ട ഏറ്റവും വലിയ രാഷ്ട്രീയ നായകന്റെ ചിത്രമാണ് ഗാന്ധിജിയിൽ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുക. പണിശാലകളിലും പാടത്തും പണിയെടുക്കുന്ന സാധാരണക്കാരനായ തൊഴിലാളിയെപ്പോലെ ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിനെപ്പോലെ നേതാജി സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസിനെപ്പോലെ റാം മനോഹർ ലോഹ്യയെപ്പോലെ സർദാർ വല്ലഭായി പട്ടേലിനെപ്പോലെ മൗലാനാ അബ്ദുൾകലാം ആസാദിനെപ്പോലെ, ഡോ. ബി. ആർ. അംബേദ്ക്കറെപ്പോലെയുള്ള നിരവധി നേതാക്കന്മാരെ തന്റെ ചുറ്റും അണിനിരത്താൻശേഷിയുള്ള മഹാപ്രതിഭാശാലിയായ ഒരു ദേശീയ നേതാവിന്റെ ചിത്രമാണ് നമ്മൾ കാണുന്നത്. ഗ്രാമവും നഗരവും ഒരുപോലെ സമരസജ്ജമാകുന്ന ചിത്രവും നാട്ടുരാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കളും അന്തംവിട്ട് നിൽക്കുന്ന ചിത്രവും ഈ അർദ്ധനഗ്നൻ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് സൃഷ്ടിച്ചു. അവർ

സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് പാടിയത്. മലയാളക്കരയിൽ വള്ളത്തോൾ നാരായണ മേനോനെ മാത്രമല്ല പല മലയാള കവികളെയും സ്വാധീനിച്ച ശബ്ദവും സമര രീതിയുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. നേരത്തെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി പറഞ്ഞതുപോലെ അദ്ദേഹം അഞ്ച് പ്രാവശ്യം കേരളത്തിൽ വന്നു. കോഴിക്കോട് രണ്ട് പ്രാവശ്യം. സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ മലബാർ എന്നും വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു. മലബാർ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ തീജ്വാല ഉയർത്തിയ നാടാണ്. രണ്ട് പ്രാവശ്യം ഗാന്ധിജി അവിടെ വന്നു. അദ്ദേഹം അവിടെ വന്നപ്പോൾ വൈക്കം സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ പ്രചോദന കേന്ദ്രമായി മാറി. പ്രഭുക്കൻമാർ അദ്ദേഹത്തോട് അകലം പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ 'മഹാനായ ഗാന്ധിജി' അങ്ങോട്ട് ചെന്നുകണ്ടു. അദ്ദേഹം അയിത്തോച്ചാടന രംഗത്ത് നേതൃപദവിയിൽ നിന്നു. നേരത്തെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി പറഞ്ഞതുപോലെ ക്ഷേത്രപ്രവേശന വിളംബരം തിരുവനന്തപുരത്ത് നടന്നപ്പോൾ അവിടെയും അദ്ദേഹം എത്തി. അതിന്റെ അർത്ഥം ഈ രാജ്യത്തെ ഒന്നാകെയും മുഴുവൻ ആളുകളെയും ഒരുപോലെ കണ്ട ഒരു ബാപ്പുജി ചിത്രമുണ്ട്. ആ ചിത്രമാണ് സഭ അഭിമാനപുരസരം പുതുക്കുന്നത്.

അവകാശ നിഷേധങ്ങളെ വെല്ലുവിളിച്ച ആ ശബ്ദം, മാനവികതയുടെ

വിശാലത കൊതിച്ച ആ നേതാവ് ആയിരങ്ങളുടെ നിനവുകളെ നട്ടുനനച്ച് വളർത്താൻ ശേഷിയുള്ള ഒന്നായിരുന്നു. ഇത് ഒന്ന് പെയ്ത് തോരുന്ന മഴയല്ല. ചില ആളുകൾക്ക് ആ തെറ്റിധാരണയുണ്ട്. ഗാന്ധിജി പെട്ടെന്ന് പെയ്ത് തോരുന്ന മഴയാണെന്ന് ആരും കരുതേണ്ടതില്ല. താൽക്കാലിക പ്രതിഭാസങ്ങൾ ഏത് ജനായത്ത സംവിധാനത്തിനും വരാം. പക്ഷെ ഗാന്ധിജി ഗംഗയായി ഒഴുകുകയാണ്. ഗാന്ധിജി നമ്മുടെ നിനവുകളിൽ നിറഞ്ഞുനിന്ന് നിറകതിർ ളുകുകയാണ്. പുതിയ രാജ്യം, എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാർ ഗാന്ധിജിയെ കണ്ടെത്താൻ പോകുകയാണ്. അവർക്ക് അന്ധകാരം അറിയില്ലായിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തരം പ്രകാശമാനമായൊരു ഇന്ത്യയിലാണ് അന്ധകാരനിബിഢമായ ഭീതിജനകമായ സംഭ്രമജനകമായ ഒരു സാംസ്കാരിക സ്വഭാവം വന്നിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാർ ആവേശത്തിന്റെ പുത്തനുണർവ്വിന്റെ ഒരു കുത്തൊഴുക്കായി മാറാൻ പോകുകയാണെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. ഇന്ത്യാരാജ്യത്ത് ഒരു പുതിയ സ്വാതന്ത്ര്യസമര പ്രഖ്യാപനം വരാൻ പോകുകയാണ്. ഇന്ത്യാ രാജ്യത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പ് അധികം താമസമില്ലാത്തവിധം ഈ രാജ്യം ഏറ്റെടുക്കും. ഗാന്ധിജിയെ നമ്മൾ നോക്കുമ്പോൾ ജനങ്ങളോട് നിൽക്കുകയാണ്. കമ്പോട് കമ്പ്,

കൊമ്പോട് കൊമ്പ്, കാമ്പോട് കാമ്പ് ജനങ്ങളുടെ കൂടെനിന്ന ഒരു നേതാവ്. ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ ഗാന്ധിജി ആരാണെന്ന് പറയാൻ ഒരു സഹായമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആ അർദ്ധ നഗ്നത, വടി, കണ്ണട, ആ പുഞ്ചിരി ഒഴികെ ബാക്കിയെല്ലാം ഇന്ത്യയിലെ ശരാശരി ഗ്രാമീണരുടെ കൂടെയായിരുന്നു ഗാന്ധിജി. ആ ഗാന്ധിജി നമ്മുടെ മനസ്സുകളെ ഇന്നും സ്വാധീനിക്കുന്നു. ഗാന്ധിജി ജനങ്ങളെ ഒന്നിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഭിന്നിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് അതിൽ വിജയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഗാന്ധിജിയുടെ ഹിന്ദ് സ്വരാജിനെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ പ്രതിപക്ഷനേതാവ് ശ്രീ. രമേശ് ചെന്നിത്തല പറഞ്ഞു. ഹിന്ദ് സ്വരാജ് ആവർത്തിച്ച് വായിക്കേണ്ട ഒരു പുസ്തകമാണ്. അത് പത്ത് നൂറ് പേജുള്ള ചെറിയ പുസ്തകമാണ്. ഓൺലൈനിൽ ആ പുസ്തകം ഫ്രീയായി കിട്ടും. അത് ആവർത്തിച്ച് വായിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. അതിൽ അദ്ദേഹം പ്രതിലോമകാരികളോട് സമരം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ഒരു ചിത്രമുണ്ട്. ചോദ്യോത്തരമായിട്ടാണ് ആ ഗ്രന്ഥം തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ചോദ്യകർത്താവ് തീവ്ര വലതുപക്ഷത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയാണ്, പ്രതിലോമകാരിയുടെ മുഖമാണ്. അത് സവർക്കറോട്ടും ഗോഡ്സേയോടുമാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. ഹിന്ദ് സ്വരാജ് നാവടക്കാൻ പറയുന്നവരുടെ കൂടെയല്ല

നാവടക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂടെയാണെന്ന് ഗാന്ധിജി ആവർത്തിച്ച് പറയുന്നത് ഹിന്ദ് സ്വരാജിലെ വരികൾക്കിടയിൽ നിന്നും നമുക്ക് വായിച്ചെടുക്കാം. നീണ്ട വഴി നടന്നുതീർക്കാൻ ജനങ്ങളോടൊപ്പം നടന്ന ഗാന്ധിജി പക്ഷെ ഒറ്റയ്ക്കാണോ; നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ അവരുടെ രാഷ്ട്ര സങ്കൽപ്പത്തിനുവേണ്ടി ജനങ്ങളാകെ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം നടക്കുകയായിരുന്നു. മാറി നിൽക്കുന്നവരെ മാടിവിളിക്കുന്ന ഇൻക്ലൂസീവ്നസിന്റെ ആൾരൂപമാണ് ഗാന്ധിജി. മാറ്റിനിർത്തപ്പെട്ടവരെ ചേർത്തുപിടിക്കാൻ വെമ്പുന്ന ആ ഹൃദയം തൊടാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരഭാഷ നമുക്ക് ധാരാളമാണ്. അദ്ദേഹം ആരോടാണ് ശണ്ഠകൂടിയതെന്ന് വരികൾക്കിടയിൽനിന്നും നമുക്ക് വായിച്ചെടുക്കാം. ഷേക്സ്പിയർ പറഞ്ഞതുപോലെ ' The devil can cite Scripture for his purpose', സത്യത്തിൽ ഹിന്ദുസ്വരാജിന്റെ സന്ദേശം അതാണ്. സാത്താൻ വേദങ്ങൾ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നതിന്റെ ചിത്രമാണ് ഹിന്ദുസ്വരാജിൽ മഹാനായ ഗാന്ധിജി അനാവരണം ചെയ്യുന്നത്. നേരത്തെ ബഹുമാന്യനായ മുഖ്യമന്ത്രി ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചു. ഗാന്ധിജി കേരളത്തിൽ വന്നപ്പോൾ എന്നെ വല്ലാതെ ആകർഷിച്ചത്, എന്റെ നാടിന്റെ ഗുരുവായ ശ്രീനാരായണഗുരുവിനെ കാണാൻ വർക്കലയിൽ പോയ ഗുരുക്കന്മാരുടെ ഗുരുവാണ് ഗാന്ധിജി.

അയ്യങ്കാളിയെ കാണാൻ നടന്നുപോയ ആളാണ് ഗാന്ധിജി. ഭാരതത്തിൽ ഒരു കഥയുണ്ട്, വില്ലാളിവീരനായ, കൃതഹസ്ഥനായ ജമദഗ്നി മഹർഷി, അസ്ത്രമെയ്യാൻ വലിയ സ്വാധീനമുള്ള ഈ മഹർഷി സൂര്യൻ തപിച്ചുനിൽക്കുമ്പോൾ സൂര്യന്റെ അസാധാരണമായ പ്രഭാവം കണ്ട് ചൂട് സഹിക്കാനാവാതെ രോഷാകുലനായി അമ്പെയ്യുന്നു. അമ്പ് തീരുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മപത്നി സൂര്യനെ താഴെയിടാൻ വീണ്ടുംവീണ്ടും അമ്പുകൾ കൊണ്ടുവന്നു. അതുപോലെ ഗാന്ധിജിയെ താഴെയിടാൻ കഴിയില്ല. ഗാന്ധിജി ഈ മഹാസന്ദേശത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലമായ സൂര്യശോഭയാണ്, സാഗരക്ഷോഭമാണ്, സാഗരഗർജ്ജനമാണ്. അത് തലമുറകളേറ്റെടുക്കും. ജമദഗ്നി മഹർഷി ആവേശത്തോടെ അമ്പെയ്തു. ഈ വൃത്തികേടും നാണക്കേടും അല്പത്തരവും കണ്ട് സാക്ഷാൽ സൂര്യൻ മനുഷ്യവേഷത്തിൽ വന്ന് ജമദഗ്നിക്ക് ഒരു കുടയും രണ്ട് ചെരുപ്പും കൊടുക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ആധുനിക ഗാന്ധിവിരോധികൾക്ക് ഈ സൂര്യതേജസിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ ഒരു കുടയും രണ്ട് ചെരുപ്പും വാങ്ങിക്കൊടുക്കാൻ ഇന്ത്യ മുന്നോട്ടുവരും. കൊമ്പനാന മുന്നിൽ പോകുമ്പോൾ അതിന്റെ ചുവടുവയ്പ്പ് എത്ര ആവേശകരമാണ്. തൊട്ടുപിന്നാലെ കൊച്ചുകൊമ്പനുണ്ടാകും. ആ കൊച്ചുകൊമ്പനും കൊമ്പനാനയുടെ ചുവടുവയ്പ്പ്

പഠിക്കാൻ ശ്രമിക്കും. ഈ പുതിയ സാഹചര്യത്തിൽ കൊമ്പനാനയുടെ ഓരോ ചുവടുവയ്പും ചെറുകൊമ്പൻമാരുടെ ചുവടുവയ്പ്പുകളാക്കി പരിവർത്തിപ്പിക്കാൻ നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാർക്ക് അവസരം ഒരുക്കിക്കൊടുക്കണം. യവനസംസ്കൃതിയിൽ ഒരു കഥാപാത്രമുണ്ട് യവനരാജാവായ ആക്റ്റിയോൺ. അയാൾ വലിയ വേട്ടക്കാരനായിരുന്നു. നിരവധി വേട്ടപ്പട്ടികളുമായി നായാട്ടിനുപോകുന്ന ആക്റ്റിയോൺ, അവസാനം സ്വന്തം വേട്ടപ്പട്ടികളാൽ പിച്ചിച്ചീന്തപ്പെടുന്ന ഒരു ചിത്രമുണ്ട്. ഇത് ഗാന്ധിജിയുടെ ഇന്ത്യയാണ്, സ്വാമി വിവേകാനന്ദന്റെ ഇന്ത്യ, ടാഗോറിന്റെ ഇന്ത്യ, നെഹ്റുവിന്റെ ഇന്ത്യ, ലോഹിയുടെ ഇന്ത്യ, അംബേദ്കറുടെ ഇന്ത്യ. ആ ഇന്ത്യയിൽ ഗാന്ധിയൻ-നെഹ്റുവിയൻ സംസ്കൃതിയെ തമസ്കരിക്കാനും തകർക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നവർ ആക്റ്റിയോണിനെപോലെ സ്വന്തം വേട്ടപ്പട്ടികളാൽ പിച്ചിച്ചീന്തപ്പെടുന്ന ഒരു കാലം വരും. ആ കാലത്തിനുവേണ്ടി ഈ രാജ്യത്തെ പ്രാപ്തമാക്കാൻ ഈ സമ്മേളനം സഹായകമാകട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഗാന്ധിജിയുടെ പാവനസ്മരണയ്ക്കുമുമ്പിൽ അഞ്ജലികളർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രസംഗം ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

<u>ശ്രീ. പി. ജെ. ജോസഫ്</u>: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ പ്രസംഗം

തുടങ്ങിയത് ഗാന്ധിജി മരിച്ചപ്പോൾ അന്ന് റേഡിയോയിൽ സംപ്രേക്ഷണം ചെയ്ത ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ പ്രസംഗത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. The light is gone. അതേ ശ്വാസത്തിൽ നെഹ്റു പറഞ്ഞു, ഇല്ല, ആ ദീപം പൊലിഞ്ഞിട്ടില്ല, ഇനിയും ഒരായിരം വർഷം ഇന്ത്യയ്ക്കും ലോകരാജ്യങ്ങൾക്കും പ്രകാശം പരത്തേണ്ട ദീപമാണ്. അയർലന്റിലെ സമരക്കാരും ടിയാനൻമെൻ സ്ക്വയറിലെ സമരക്കാരുമെല്ലാം സത്യാഗ്രഹം അനുഷ്ഠിച്ചുവെന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ, മാർട്ടിൻ ലൂഥർ കിംഗിനെപോലുള്ളവർ കേൾക്കുമ്പോൾ, ഇന്നും ആ ദീപം തെളിഞ്ഞുതന്നെ നിൽക്കുകയാണ്. ഗാന്ധിജി രാഷ്ട്രഭരണത്തെ, ബ്രിട്ടീഷുകാരെ അധികാര കസേരയിൽനിന്നും മാറ്റി, അവിടെ ഇന്ത്യക്കാരെ ഇരുത്താനല്ല, ഇന്ത്യയ്ക്ക് എല്ലാതരത്തിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം, രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യം, സാമ്പത്തിക സ്വാതന്ത്ര്യം, ദാരിദ്ര്യത്തിനും അജ്ഞതയ്ക്കും എതിരെയുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിത്തരാനാണ് ശ്രമിച്ചത്. നോബൽപ്രൈസ് ജേതാവായ അഭിജിത് ബാനർജിയുടെയും ഭാര്യയുടെയും " Experimental approach to alleviating global poverty" എന്ന ലേഖനത്തിൽ more than 700 million live in extreme poverty എന്ന് പറയുന്നുണ്ട്. ഗാന്ധിജി പറഞ്ഞതുപോലെ ദാരിദ്ര്യം ഉച്ചാടനം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? ഒരു പരിധിവരെ കഴിഞ്ഞു. പക്ഷേ ഇന്നും

പോഷകാഹാരത്തിന്റെ കുറവ് നമ്മെ ബാധിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ 30 ശതമാനമാളുകളും പോഷകാഹാരം ലഭിക്കാത്തവരാണ്. ഞാൻ നേരിട്ട് കണ്ടിട്ടുള്ളതിൽനിന്നും ഗാന്ധി സ്റ്റഡീസ് നടത്തിയ പഠനങ്ങളിൽനിന്നും അട്ടപ്പാടിയിലും വയനാട്ടിലും ഇടുക്കിയിലെ മറയൂർ, കാന്തല്ലൂർ, വട്ടവട മേഖലകളിലുമൊക്കെ പോഷകാഹാരക്കുറവുമൂലം ക്ഷീണിച്ചവശരായ അമ്മമാരും കുട്ടികളുമുണ്ടെന്ന് മനസിലാക്കാം. ഒരു ദിവസം ഞാൻ പഠിച്ച ഗവൺമെന്റ് സ്കൂളിൽ ചെന്നപ്പോൾ കുട്ടികൾ ക്ഷീണിച്ച് തളർന്നിരിക്കുന്നതാണ് കണ്ടത്. രാവിലെ അച്ഛനും അമ്മയും ജോലിക്ക് പോകുന്നതുകൊണ്ട് ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെ വരുന്ന കുട്ടികളെത്രയാണെന്ന് കണക്കെടുത്തിട്ടുണ്ടോ? അഭിജിത് ബാനർജി പറഞ്ഞ ദാരിദ്ര്യം 30 ശതമാനം ജനങ്ങളിലുമുള്ളപ്പോൾ മാവോയിസം തന്നെയാണ് ഫലം. വിശക്കുന്ന വയറിനോട് വേദമോതിയിട്ട് കാര്യമില്ല. ഇ. കെ. നായനാർ മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്ന അവസരത്തിൽ തീരപ്രദേശങ്ങളിലെ സ്കൂളുകൾ സന്ദർശിച്ചവേളയിൽ അവിടെയുള്ള കുട്ടികൾക്ക് പോഷകാഹാരമില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തി. അന്ന് മേയറെയും മറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥരെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി തീരപ്രദേശങ്ങളിലെ കുട്ടികൾക്ക് എല്ലാദിവസവും ഒരു ഗ്ലാസ്സ് പാൽ കൊടുക്കാൻ തീരുമാനമെടുത്തു. ഗവൺമെന്റ് സ്കൂളിലെ കുട്ടികൾക്ക് ഒരു ഗ്ലാസ്സ്

പാലെങ്കിലും കൊടുക്കണം. ആദിവാസി മേഖലകളിൽ പാൽ മാത്രമല്ല വേണ്ടത്, പോഷകാഹാരത്തിന്റെ കുറവുമുണ്ട്. ദാരിദ്ര്യ നിർമ്മാർജനം ഇന്ന് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ വിഷയമാണെങ്കിൽ കേരളത്തിൽ അത് എത്രശതമാനമുണ്ടെന്ന് പഠിക്കണം. ഈ നാട്ടിലുള്ള എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഗാന്ധിജി ചിന്തിച്ചിരുന്നു. പ്രചോദനം കിട്ടിയ ഒരാൾ ആയിരം മടങ്ങ് ശക്തിയുള്ളവനായിരിക്കുമെന്നാണ് എ.പി.ജെ അബ്ദുൾ കലാം പറഞ്ഞത്.

ഗാന്ധിജിയിൽനിന്ന് പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ടവരിൽ ഒരാളാണ് സർദാർ വല്ലഭായി പട്ടേൽ. മഹാത്മാഗാന്ധി സൗത്ത് ആഫ്രിക്കൻ പര്യടന വേളയിൽ അഹമ്മദാബാദിൽവന്ന് മൂന്ന് ദിവസം പ്രസംഗിച്ചു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് പട്ടേൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്, ഒന്നാമത്തെ ദിവസം ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല, രണ്ടാമത്തെ ദിവസം അൽപ്പമൊന്ന് ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങി, മൂന്നാമത്തെ ദിവസത്തെ പ്രസംഗം കേട്ടപ്പോൾ അന്ന് എനിക്ക് ഉറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞില്ല എന്നാണ്. അന്ന് പട്ടേലിന്റെ സ്ഥിതി എന്താണ്; ഒരു ദിവസം 5000 രൂപ വരുമാനമുള്ള അഹമ്മദാബാദിലെ കോട്ടും സ്യൂട്ടും ധരിച്ച പ്രസിദ്ധനായ ഒരു അഭിഭാഷകൻ. അന്ന് എനിക്ക്

ഉറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. അതിനുശേഷം മൂന്ന് മാസം കഴിയുമ്പോൾ വിദേശ വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ഖാദിവസ്ത്രധാരിയായി മാറുന്ന സർദാർ വല്ലഭായി പട്ടേലിനെയാണ് കാണുന്നത്. ആ ഉരുക്കുമനുഷ്യൻ ഗാന്ധിജിയുടെ ധാർമ്മിക ശക്തിയിലൊതുങ്ങി. അതുപോലെ, ജവഹർലാൽ നെഹ്റു - ഒരു രാജകുമാരനെപ്പോലെ കഴിഞ്ഞ ജവഹർലാൽ നെഹ്റു, ഡിസ്കവറി ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ 20-ാം ചാപ്റ്ററിൽ കമലയെപ്പറ്റി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. വിവാഹം കഴിച്ചിട്ട് 20 വർഷം ജീവിച്ചു, 16 വർഷം ജയിലിലായിരുന്നു. അച്ഛൻ മകൾക്ക് അയച്ചകത്തുകൾ, ഇന്ദിരാഗാന്ധിക്ക് എഴുതുന്നത് ജയിലിൽ നിന്നാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള എല്ലാവരെയും ധാർമ്മിക ശക്തികൊണ്ട് ആകർഷിച്ച മഹാത്മാഗാന്ധി, ഇന്ത്യയെ മുഴുവൻ പ്രചോദിപ്പിച്ച മഹാത്മാഗാന്ധി. അങ്ങനെ പ്രചോദനം കൊടുക്കാൻ ആളില്ലാത്തതാണ് ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യയുടെ കുറവ് എന്ന് എ.പി.ജെ. അബ്ദുൾകലാം പറഞ്ഞു. 'എന്റെ ജീവിതമാണ് എന്റെ സന്ദേശം' എന്നുപറഞ്ഞ മഹാത്മാഗാന്ധി, അങ്ങനെ പറഞ്ഞ മഹാത്മാഗാന്ധിയെക്കുറിച്ച്

ഇന്നും പലതും പറയാനുണ്ട്. കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളോട്, നാരായണ ഗുരുദേവനെയും അയ്യങ്കാളിയെയും ഒക്കെ സന്ദർശിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിനയം നമ്മൾ കണ്ണ് തുറന്ന് കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആധുനിക ഭാരതത്തിലും കേരളത്തിലുമുള്ള മുഖ്യ വെല്ലുവിളി എന്താണ്; ശുചിത്വമാണ് ഏറ്റവും വലിയ വിഷയം. മഹാത്മാഗാന്ധി പറഞ്ഞു 'Cleanliness is next to godliness' . ഏതായാലും നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രി ശ്രീ. നരേന്ദ്ര മോഡി 'സ്വച്ഛ് ഭാരത് മുദ്രാവാക്യം ഏറ്റെടുത്തപ്പോൾ ഗാന്ധിജിയുടെ മുദ്രാവാക്യമാണ് ഏറ്റെടുത്തത്. എന്താണ് കേരളത്തിലെ സ്ഥിതി; നാടും നഗരവും മാലിന്യങ്ങൾകൊണ്ട് നിറയുകയാണ്. 2005-ൽ ഗാന്ധി സ്റ്റഡി സെന്റർ ഒരു മുദ്രാവാക്യം ഇറക്കി- 'മാലിന്യമില്ലാത്ത മലയാള നാട്". ശ്രീ. ഉമ്മൻ ചാണ്ടി മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്നപ്പോഴും ഇപ്പോഴും എല്ലാം ശ്രമിച്ചു. ഞാൻ നമ്മുടെ ഗ്രാമപ്രദേശത്ത് ഇതിന് തുടക്കം കുറിക്കുകയുണ്ടായി. രണ്ടുമാസം മുമ്പ് എല്ലാ പഞ്ചായത്തംഗങ്ങളും രാഷ്ട്രീയ പ്രതിനിധികളും പുറപ്പുഴ പഞ്ചായത്തിന്റെ മൂന്നാം

വാർഡിലേക്ക് കടന്ന് ഇവിടെനിന്നും ഒരു ഗ്രാം മാലിന്യം പോലും പുറത്തേക്ക് പോകാൻ പാടില്ലെന്നും ഉറവിടത്തിൽ തന്നെ സംസ്കരിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞു. ഉച്ചവരെ 12 വീടുകളിൽ കയറി. കോഴി തിന്നും, ബാക്കിയുള്ളത് കുഴിച്ചിടും എന്ന് ചിലരെല്ലാം പറഞ്ഞു. ചിലർ പ്ലാസ്റ്റിക്കിലാക്കി പുറത്തേക്ക് എറിയും. എങ്ങനെ അത് പരിഹരിക്കാം എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ച നടന്നു. അങ്ങനെ ഒരെണ്ണത്തിന് ഒരു മീറ്റർ നീളവും ഒരു മീറ്റർ വീതിയുമുള്ള രണ്ട് പിറ്റ് (ബിൻസ് എന്ന് പറയും) നൽകാൻ തീരുമാനിച്ചു. അതിൽ ഒന്നിലേയ്ക്ക് അടുക്കളമാലിന്യങ്ങൾ അരക്കിലോയോ ഒരു കിലോയോ ഇടുക. അതിന്റെ മുകളിലേക്ക് ചാണകവും മണ്ണും കൂടി കലർത്തി വിതറുക. ഈച്ചയും കൊതുകും വരില്ല. പിറ്റേ ദിവസവും അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യണം. അത് നിറയുമ്പോൾ അടുത്ത പിറ്റിലേക്ക് ഇടണം. അത് നിറയാറാകുമ്പോൾ ആദ്യത്തേത് കമ്പോസ്റ്റായി കഴിയും. ഒരു ഇനോക്കുലംകൂടി ഇട്ടാൽ മീനിന്റെ മുള്ളുകൾവരെ പൊടിഞ്ഞ് ഒന്നാന്തരം കമ്പോസ്റ്റാകും. 2-ാം തീയതി (നാളെ) രാവിലെ 8 മണി

മുതൽ 235 വീടുകളിൽ ഇത് സ്ഥാപിക്കുകയാണ്. അവിടെയുള്ള ശാന്തിഗിരി കോളേജിലെ 100 എൻ.എസ്.എസ്. വോളണ്ടിയർമാർ, 50 എം.എസ്.ഡബ്ല്യു.-ക്കാർ, ആ വാർഡിലെ മുന്നൂറോളം പേർ ഒന്നിച്ചുചേർന്ന് 235 വീടുകളിൽ ഇത് സ്ഥാപിക്കുകയാണ്. Waste is wealth എന്ന ചൈനീസ് ഫോറം ഓർക്കുകയാണ്. അവിടെ എല്ലാവരും ഓർഗാനിക് കൃഷി ചെയ്യുകയാണ്. മാലിന്യമാണ് കേരളത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശാപം. ഇത് ഉറവിടത്തിൽത്തന്നെ സംസ്കരിക്കാതെ രക്ഷയില്ല. അടുത്ത മൂന്ന് മാസംകൊണ്ട് പുറപ്പുഴ പഞ്ചായത്തിലെ 13 വാർഡുകളിൽ ഇത്ചെയ്യും എന്ന് ഞങ്ങൾ തീരുമാനമെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ഒരു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ 182 വാർഡുകളിൽ ഇത് ചെയ്തിരിക്കും. ഒരു കിലോ വേസ്റ്റ് പോലും പുറത്തേക്ക് പോകില്ല. മുഴുവൻ കമ്പോസ്റ്റായി മാറും. എന്റെ സമയത്തിന്റെ പകുതിയും ഇതിനുവേണ്ടി ചെലവഴിക്കുകയാണ്. തൊടുപുഴ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ 110 റസിഡന്റ്സ് അസോസിയേഷനുകളുണ്ട്.

അവിടെയെല്ലാം ഓർഗാനിക് ഫാമിംഗാണ്. ഒരു രാസവളമോ കീടനാശിനിയോ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. രാസവളവും കീടനാശിനിയും ആവശ്യമില്ല എന്നാണ് മുഖ്യമന്ത്രിയോട് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. ഞാൻ ഇത് എ.പി.ജെ. അബ്ദുൾ കലാമിനോട് 2005-ൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ ചർച്ച ചെയ്യണമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ചർച്ച ചെയ്ത് അദ്ദേഹത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. ഹരിതവിപ്ലവത്തിന്റെ ആളായ ഡോ. എം. എസ്. സ്വാമിനാഥൻ പറഞ്ഞു, ഈ നിലയിൽ പോയാൽ പഞ്ചാബും ഹരിയാനയും മരുഭൂമിയാകും. അതുകൊണ്ട് കേരളത്തിലെ മുഴുവൻ സ്ഥലങ്ങളിലും ജൈവകൃഷി ചെയ്താൽ ഉല്പാദനം ഇരട്ടിക്കും. സാധാരണ പൈനാപ്പിൾ ഒരു കിലോയാണ് ഉണ്ടാകുന്നവെങ്കിൽ ജൈവകൃഷി ചെയ്താൽ ഒന്നരകിലോ ലഭിക്കും. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിക്ക് അത് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ നിലയിൽ പഴവർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം രാസവളവും കീടനാശിനിയുമില്ലാതെ കൃഷി ചെയ്യാം.

പ്രകൃതിയോട് ചേർന്ന് ജീവിക്കാൻ മഹാത്മാഗാന്ധി നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു.

അത് പറയുമ്പോൾ കേരളത്തിലെ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതി - രണ്ട് വർഷം പ്രളയമുണ്ടായി. എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നത്; കുട്ടനാട്ടിൽ പ്രളയമുണ്ടായി. കുട്ടനാട്ടിലെ പ്രളയത്തിന്റെ കാരണം അറിഞ്ഞുകൂടേ; പമ്പ, അച്ചൻകോവിൽ നദികളിലെ വെള്ളം തോട്ടപ്പള്ളി സ്പിൽവേയിലൂടെ പുറത്ത് പോകേണ്ടതാണ്. അത് പോകുന്നില്ല. തടസ്സം എന്താണ്; വീയപുരം മുതൽ തോട്ടപ്പള്ളി വരെയുള്ള 12 കിലോമീറ്റർ ദൂരം 80 മീറ്ററായി ചുരുങ്ങി. തോട്ടപ്പള്ളി സ്പിൽവേയുടെ വീതി 300 മീറ്ററാണ്. അങ്ങനെ നീരൊഴുക്ക് തടഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മുഖ്യമന്ത്രി (ശ്രീ. പിണറായി വിജയൻ): സർ, ഓരോ വർഷവും ഗാന്ധി സ്റ്റഡി സെന്റർ ചില പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കാറില്ലേ? അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ശ്രീ. പി. ജെ. ജോസഫ്: സർ, മുഖ്യമന്ത്രി ആ പരിപാടിയിൽ വരണമെന്ന് ഇപ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ ക്ഷണിക്കുകയാണ്.

മി. സ്പീക്കർ: അദ്ദേഹം വളരെ തൽപ്പരനായതുകൊണ്ടാണല്ലോ അത്

പറഞ്ഞത്. ഗാന്ധി സ്മരണയിലേക്ക് ഒതുങ്ങി സംസാരിക്കണം.

ശ്രീ. പി. ജെ. ജോസഫ്: സർ, ആ പ്രദേശത്ത് മുഴുവൻ ഓർഗാനിക് ഫാമിംഗ് പ്രായോഗികമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. എ.പി.ജെ. അബ്ദുൾ കലാമിനോട് പറഞ്ഞു, അദ്ദേഹത്തിന് ബോധ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം തൊടുപുഴയിൽ ഗാന്ധി സ്റ്റഡി സെന്റർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യാൻ വന്നു. അദ്ദേഹം അടുത്ത സയൻസ് കോൺഗ്രസിൽ പറഞ്ഞു, I have seen wonderful things in Thodupuzha. Organic Farming is possible. Production and productivity will increase. അതോടുകൂടി ഇന്ത്യയിൽ ഓർഗാനിക് ഫാമിംഗ് പോളിസിയായി മാറി. ഇന്നും അത് തുടർന്നാൽ സാധ്യമാകും. Freedom at Midnight-ൽ എഴുതി ഇന്ത്യൻ പട്ടാളത്തിനെ അമർച്ച ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതിനെക്കുറിച്ച്. അതായത്, ആ സമയത്ത് പാകിസ്താനിലേക്ക് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും പോകുന്ന ട്രെയിൻ മുഴുവൻ തലയില്ലാത്ത ആളുകളായിരുന്നു. അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും മതത്തിന്റെ പേരിൽ വെട്ടിക്കൊല്ലുന്ന സ്ഥലമാണത്. പക്ഷേ ഗാന്ധിജിക്ക് പങ്കെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ സമരത്തിൽ സമുദായ സൗഹാർദ്ദത്തിനുവേണ്ടി ഗാന്ധിജി ആരംഭിച്ച പോരാട്ടം ഇന്നും തുടരുകയാണ്.

പരിസ്ഥിതിയെ മറന്നുകൊണ്ട് ഒന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റില്ല. തോട്ടപ്പള്ളി സ്പിൽവേ 300 മീറ്റർ വീതിയിൽ പോകുകയാണ്. ഞാൻ ഇറിഗേഷൻ വകുപ്പുമന്ത്രിയായിരുന്ന ആളാണ്. ഇറിഗേഷൻ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ എന്തുചെയ്തു; 300 മീറ്റർ ഒഴുകിച്ചെല്ലുന്നിടത്ത് മരം വച്ചുപിടിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ കവാടത്തിൽ സോഷ്യൽ ഫോറസ്ട്രി. വെള്ളം ഒഴുകാൻ പറ്റാത്ത സ്ഥിതിയായി. തോട്ടപ്പള്ളി സ്പിൽവേയുടെ ചാനലിന് വീതി കൂട്ടിയാൽ കുട്ടനാട്ടിൽ വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടാകില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയോട് പറയാനുള്ളത്, പുതിയ വെല്ലുവിളികൾ നേരിടണമെന്നാണ്.

ഞാൻ ഇന്നത്തെ പത്രത്തിൽ പശ്ചിമഘട്ടത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് വായിച്ചു. പശ്ചിമഘട്ടം തകർക്കപ്പെടാൻ പാടില്ല. സംരക്ഷിതവനത്തിന്റെ 10 കിലോമീറ്റർ അകലെ മാത്രമേ ക്വാറി അനുവദിക്കാവൂ. അത് കുറയ്ക്കാൻ

പോകുന്നത് ശരിയല്ല. തീരപ്രദേശം, ഇടനാട്, മലനാട് - മലനാടിന്റെ അപ്പുറത്ത് 800 മില്ലിമീറ്റർ മഴ ലഭിക്കും. ഇപ്പുറത്ത് 3000 മില്ലിമീറ്റർ മഴ ലഭിക്കും. ഈ മല പോയാൽ നീരാവി അപ്പുറത്തേക്ക് പോകും. മഴയില്ലാതാകും. മഴയില്ലാതായാൽ നദികൾ വറ്റും. കേരളം ഇല്ലാതാകും. അതുകൊണ്ട് പശ്ചിമഘട്ടത്തിന് കോട്ടം വരുന്ന ഒരുകാര്യവും പാടില്ല. കർഷകന്റെ മറവിൽ പശ്ചിമഘട്ടം തകർക്കാൻ പാടില്ല. അതുകൊണ്ട് ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി ആലോചിക്കണം, 10 കിലോമീറ്റർ എന്നുപറയുന്നത് ഒരിക്കലും കുറയ്ക്കാൻ പാടില്ല. പശ്ചിമഘട്ടം തകർന്നാൽ മഴ കുറയും, 41 നദികളും വറ്റിവരളും. കേരളം കേരളമല്ലാതായിത്തീരും. ഞാൻ ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല.

മി. സ്പീക്കർ: മുഖ്യമന്ത്രി എടുത്തതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ സമയം അങ്ങ് എടുത്തു.

ശ്രീ. പി. ജെ. ജോസഫ്: ആർ.സി.ഇ.പി. കരാർ ഉണ്ടാക്കിയാൽ നമ്മൾ അതിനെ നേരിടണം. പാൽ വരുമെന്ന് പേടിയാണോ; ഒരു ന്യൂസിലന്റും

അയയ്ക്കില്ല. ഞാൻ ഇന്നലെയും കണ്ടു. ഗീർ പശുക്കളെയും സഹിവാൾ പശുക്കളെയും വളർത്തുകയും A2 പാൽ ഇവിടെ ഉത്പാദിപ്പിച്ച് കുടിച്ചാൽ മതിയെന്നും തീരുമാനിച്ചാൽ ഒരു പാലും ഇങ്ങോട്ട് വരില്ല. ഗാന്ധിജി എന്തുകൊണ്ടാണ് ആടിനെ കൊണ്ടുപോയത്; നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് ആട്ടിൻപാൽ കൊടുത്താൽ അസുഖങ്ങൾ ഉണ്ടാകില്ല. മഹാത്മാഗാന്ധി പറഞ്ഞ ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കാം. About Kissan, Kissan form the bulk of India's population and are the backbone of this rural country. Majority of Indian population depends on agriculture and associated occupations such as cattle farming, dairy and poultry... ഇന്ത്യൻ ഇനം പശുക്കളെ വളർത്തിയാൽ, ഈ പാലേ കുടിക്കാവൂ എന്ന് തീരുമാനിച്ചാൽ, പാൽ അമേരിക്കയിലേയ്ക്ക് കയറ്റുമതി ചെയ്യാൻ കഴിയും. ഇത് ഇന്നലെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ശ്രീ. കെ. രാജു അംഗീകരിച്ചതാണ്. ആയിരത്തി അഞ്ഞൂറോളം ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളുകളിൽ മലയാളം പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോയെന്ന് അന്വേഷിക്കണം. പത്താം ക്ലാസ്സ് പാസ്സായ ഒരാൾ ഒരു കത്ത് തന്നു. എല്ലാ അക്ഷരവും തെറ്റായിരുന്നു. മലയാള ഭാഷയെക്കുറിച്ച് വള്ളത്തോൾ പറഞ്ഞത്,

“ അമ്മതാൻ തന്നെ പകർന്നു തരുമ്പോഴേ,

നമ്മൾക്കമൃതും അമൃതായ് തോന്നൂ". അതാണ് മലയാളത്തിൽ പഠിക്കുമ്പോഴുള്ള ഗുണം. ആ 1500 സ്കൂളുകളിലും മലയാളം compulsory ആയി പഠിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കണം. മലയാള ഭാഷയെക്കുറിച്ച് ശ്രീ. ശ്രീകുമാരൻ തമ്പി പറഞ്ഞ വാക്കുകൾകൂടി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കാം.

"മലയാളഭാഷ തൻ മാദകഭംഗി നിൻ

മലർ മന്ദഹാസമായ് വിരിയുന്നു..

കിളികൊഞ്ചും നാടിന്റെ ഗ്രാമീണശൈലി നിൻ

പുളിയിലക്കര മുണ്ടിൽ തെളിയുന്നു..”

ഗാന്ധിജിയെ വിളിക്കു... രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കു....

മി. സ്പീക്കർ: സംസാരിക്കുന്ന കക്ഷിനേതാക്കൾ സ്ഥലം, കുലം, മുഖം, ന്യായം എന്നിവ ഓർമ്മിച്ച് ഭാഷയിലും പ്രയോഗത്തിലും സംസാരിക്കുന്ന ഒരു ഔചിത്യംകൂടി കാണിക്കണം. സമയം കുറെയായി.

ശ്രീ. സി. കെ. നാണു: സർ, മഹാത്മജിയുടെ 150-ാം ജന്മവാർഷികം ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ താങ്കളും ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയും

പ്രതിപക്ഷ നേതാവും മറ്റ് കക്ഷിനേതാക്കളും പറഞ്ഞ വസ്തുതകൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണ്. ഗാന്ധിജി ഇന്നും ലോകത്ത് ജീവിക്കുന്നതിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട വസ്തുത, ഈ കാലഘട്ടത്തിലും മാരകായുധങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാതെ, ഖാദി നൂലും ഖാദി വസ്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചും ഉപ്പ് കുറുക്കിയും ഗാന്ധിജിയെപ്പോലെ ഒരാൾ ഒരു രാജ്യത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേയ്ക്ക് നയിച്ച ഒരു ഉദാഹരണം ഇന്ത്യയ്ക്കല്ലാതെ മറ്റൊരു രാജ്യത്തിനുമില്ലെന്നുള്ളതാണ്. നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരകാലത്ത് മലബാറിലെ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ കെ. കേളപ്പന്റെയും എ.കെ.ജി.-യുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ ഗുരുവായൂരിലും കേരളത്തിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിലുടനീളവും ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിന് സത്യാഗ്രഹം ചെയ്തപ്പോൾ ഗാന്ധിജിയാണ് അവർക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകിയത്. സമരം അഹിംസാത്മകമായിരുന്നു. വൈക്കം സത്യാഗ്രഹവും ഗുരുവായൂർ സത്യാഗ്രഹവും ഒരു വർഷം നീണ്ടുനിന്നു. സമരസേനാനികളെ ചിലർ അക്രമിച്ചുവെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് കെ. കേളപ്പന്റെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും നേതൃത്വത്തിൽ സമാധാനപരമായാണ് സമരം നടന്നത്. ക്ഷേത്രപ്രവേശന സമരം നടത്തുന്ന പല സ്ഥലത്തും ഗാന്ധിജിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ലോകത്ത് മറ്റേതൊരു പുരോഗമന ശക്തികളെക്കാളും ലാറ്റിൻ അമേരിക്കൻ

രാജ്യങ്ങളിലും ആഫ്രിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലും നടത്തിയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പല പോരാട്ടങ്ങളിലും ആയുധമെടുക്കുന്നില്ലെന്നും ഞങ്ങളുടെ നോൺവയലന്റാണെന്നുമാണ് പറഞ്ഞത്. മറ്റേതൊരു രാജ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തേക്കാളും മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ സമരത്തെ ലോകം ബഹുമാനിക്കുന്നു. ഗാന്ധിജിയെപ്പോലെ പുരോഗമനവാദിയായ, ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയ ഒരു നേതാവ് ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. നല്ല അഭിഭാഷകനും നന്നായി വസ്ത്രം ധരിച്ചവനും ആയിരുന്ന ഗാന്ധിജി പിന്നീട് നമ്മൾ കണ്ട ലളിത വസ്ത്രം ധരിച്ചുനടന്നു. അദ്ദേഹം ബഹുമാനിച്ചത് ലിയോ ടോൾസ്റ്റോയിയെയാണ്. വലിയ അവാർഡുകൾ ലഭിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ സമീപ ഗ്രാമവാസികൾക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ജന്മിയാണ്. അപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം കോട്ടെല്ലാം മാറ്റി സാധാരണ വസ്ത്രം ധരിച്ചത്. ഇത് ഗാന്ധിജിക്ക് പ്രചോദനമേകി. ഇന്ത്യയിലെ സാധാരണക്കാരായ കൃഷിക്കാരെ നയിക്കണം, അവരുടെ ഭാഗമാകണം. അതിന്റെ ഭാഗമായാണ് അവരോട് ഐക്യദാർഢ്യം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ആ രൂപത്തിലുള്ള വസ്ത്രധാരണം തെരഞ്ഞെടുത്തത്. ഇന്ത്യയിൽ ഗാന്ധിജി ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ലോകത്തിലെ

മറ്റ് പല രാജ്യങ്ങളിലും നടന്നതുപോലെ ഇന്ത്യയിലും സായുധസമരം നടക്കമായിരുന്നു. പക്ഷെ, നേതാജി സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസിനെപ്പോലുള്ള അനേകം നേതാക്കൾ, ലോകത്തിലെ പല രാജ്യങ്ങളിലെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി നേതൃത്വം കൊടുത്തവർ ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ ഗാന്ധിജിയുടെ അഹിംസാത്മകമായ സമരത്തെ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു. നമ്മൾ ഈ കാലഘട്ടത്തെ ഭയപ്പെടുന്നു. അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല. കാരണം, ഗാന്ധിജിയുടെ സന്ദേശങ്ങൾ ഇത്രയും പുരോഗമനവാദമാണ്. എന്റെ രാമൻ സർവ്വവ്യാപിയാണ്. എവിടെയെങ്കിലുമുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിനുള്ള രാമനല്ല. ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീങ്ങളും ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി ഗാന്ധിജി പോരാടി. ഇന്ത്യ സ്വാതന്ത്ര്യം സമ്പാദിക്കുമ്പോൾ, ഇന്ത്യാ വിഭജനം നടക്കുമ്പോൾ പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റു ത്രിവർണ്ണ പതാക ഉയർത്തുന്ന അവസരത്തിൽ അവിടെ ഗാന്ധിജി ഇല്ലായിരുന്നു. ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീങ്ങളും പരസ്പരം കഴുത്തറക്കുന്നതുകണ്ട് വേദനിക്കുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു. ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവിതത്തിലെ അവസാനത്തെ ഘട്ടം, പശ്ചിമബംഗാൾ എന്ന ഒരു സ്റ്റേറ്റ് നിലനിൽക്കുമോ എന്ന് സംശയമായ ഘട്ടത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ ഭരണാധികാരികൾ,

പാക്കിസ്ഥാനിലെ ഭരണാധികാരികൾ, ആരുടെയും ശ്രമഫലമായി പശ്ചിമബംഗാൾ നിലനിൽക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ആ ഘട്ടത്തിലാണ് ഗാന്ധിജി തന്റെ അവസാനത്തെ സമരത്തിന് സുഹ്റത്വർദ്ധിയെയുംകൂട്ടി പശ്ചിമബംഗാളിലേയ്ക്ക് പോയത്. ഗാന്ധിജി അവിടെ പോകരുതെന്ന് പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവും സർദാർ വല്ലഭായ് പട്ടേലും പാക്കിസ്ഥാന്റെ ഭരണാധികാരികളും അദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞു. ജനങ്ങൾ വളരെ വികാരപരമായാണ് ഗാന്ധിജി അവിടെ പോയതിനെ കണ്ടത്. ചരിത്രം പറയുന്നത്, ആറാമത്തെയും ഏഴാമത്തെയും ദിവസം പശ്ചിമബംഗാളിലെ സ്ത്രീകൾ (ഹിന്ദുവും മുസ്ലീമും) ഭക്ഷണം പാചകം ചെയ്തില്ല. പുരുഷന്മാർ ഭക്ഷണം ചോദിച്ചില്ല. അവസാനം തന്റെ ജീവിതത്തിലെ അഹിംസാത്മകമായ സമരത്തിന്റെ അവസാനമായി പശ്ചിമബംഗാളിലെ ഹിന്ദുക്കളെയും മുസ്ലീങ്ങളെയും ഇന്ത്യൻ ഭരണാധികാരികളെയും പാക്കിസ്ഥാന്റെ ഭരണാധികാരികളെയും ഇന്ത്യാ വിഭജനം കഴിഞ്ഞ മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് അവിടെ കൊണ്ടുവന്ന് പശ്ചിമബംഗാളിൽ ഐക്യമുണ്ടാക്കാൻ ഗാന്ധിജിക്ക് സാധിച്ചു. ആ ഗാന്ധിജി തിരിച്ചുവന്ന് ബിർളാ മന്ദിരത്തിൽ, യേശുക്രിസ്തുവിന് സംഭവിച്ചതുപോലെ, ലോകത്തിന് മുമ്പാകെ ഒരു മനുഷ്യൻ ചെയ്ത കർമ്മത്തിന്റെ

ഗൗരവം എന്താണെന്ന് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്ന രൂപത്തിൽ അതിനെ എതിർത്തവരാൽ വെടിയേറ്റ് മരണമടയേണ്ടിവന്നു. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അനേകം പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. ഗാന്ധിജിയുടെ മക്കൾ പറഞ്ഞു, ഞങ്ങളുടെ പിതാവ് മോഹൻദാസ് കരംചന്ദ് ഗാന്ധിയെന്നതിൽ ഞങ്ങൾ അഭിമാനിക്കുന്നു, ലോകം അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. പക്ഷെ, അദ്ദേഹം ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒന്നും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളായ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ഒന്നും ഉണ്ടാക്കിയെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കില്ല. ലോകത്തിന്റെ പുരോഗമനപരമായ ഓരോ ഘട്ടങ്ങളും കഴിയുമ്പോൾ, കഴിഞ്ഞ പാർലമെന്റ് തെരഞ്ഞെടുപ്പിനുശേഷം ഗാന്ധിജിയെ വെടിവച്ചവരെ ബഹുമാനിക്കണമെന്ന് പറയുന്നവർ ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗത്തും പോയപ്പോൾ മഹാത്മജിയുടെ പ്രതിമ നിങ്ങൾ അനാച്ഛാദനം ചെയ്യണമെന്നാണ് അവിടത്തെ ഭരണാധികാരികൾ പറഞ്ഞത്. പഴയ കാലത്തേക്കാളും ഗാന്ധിജി ജീവിക്കുന്നു. മറ്റേത് പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തെക്കാളും സമാധാനത്തിന്റെ സന്ദേശത്തിന് ലോക ജനത നിൽക്കുമ്പോൾ, ലോകത്തിന് മുമ്പാകെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി പറഞ്ഞതുപോലെ അനേകം രാഷ്ട്രനേതാക്കൾ പറയുന്നു..... പത്ത് ഇരുന്നൂറ് വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ഇങ്ങനെയൊരു മനുഷ്യൻ മജ്ജയോടുകൂടി ലോകത്ത്

ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ആരെങ്കിലും വിശ്വസിക്കുമോ? ഞാൻ ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. മഹാത്മാ ഗാന്ധിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ മേഖലകളും അഴിമതിയില്ലാത്ത, നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലെ പാവപ്പെട്ട ആളുകളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കേണ്ട, സ്നേഹത്തോടുകൂടിയും മത സൗഹാർദ്ദത്തോടുകൂടിയും ജീവിക്കാനിടയാക്കിയ, ഇന്നും ഇന്ത്യയുടെ ഭൂരിഭാഗവും ഇങ്ങനെ നിലനിൽക്കുന്നത് ആ സന്ദേശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്. ആ സന്ദേശത്തിൽ ഗാന്ധിജിയെ എത്തിച്ചത് ശ്രീബുദ്ധനും ക്രിസ്തു ദേവനും മുഹമ്മദ് നബിയും പോലുള്ള മഹാന്മാരാണ്. അവരുടെ സന്ദേശങ്ങളെയെല്ലാം സമഞ്ജസമായി ചേർത്തുകൊണ്ട് ലോകത്തിന് മുമ്പാകെ ഗാന്ധിജി കാണിച്ച ആ വഴിയിലൂടെ ഇന്ത്യയെ ആ മേഖലയിൽനിന്നും മാറ്റിക്കൊണ്ടുവരാൻ താൽക്കാലികമായി സാധിക്കുമെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ഒരു ശക്തിക്കും സാധിക്കില്ല. നമസ്കാരം.

ഗതാഗത വകുപ്പുമന്ത്രി (ശ്രീ. എ. കെ. ശശീന്ദ്രൻ): സർ, സഭ ഒന്നടങ്കം, ഒരു മഹാമനുഷ്യന്റെ അത്ഭുതസിദ്ധിപോലെ ഈ നാടിനെ ഒരുമിപ്പിച്ച, ഓരോ തലങ്ങളെയും സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടാണ് സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ജീവിതം സ്ഫടികംപോലെ സുതാര്യവും കടൽപോലെ ആഴമുള്ളതുമായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം വിശ്വവിജയിയും ത്യാഗവര്യനുമായ ഒരു മഹാനായിരുന്നു. സ്വന്തം ജീവിതത്തെ കഠിന പരീക്ഷണശാലയാക്കിയാണ് അദ്ദേഹം മുന്നോട്ട് പോയത്. ജീവിതത്തെ ഇത്രയേറെ സ്നേഹം ചെയ്തെടുത്ത മറ്റൊരാളുണ്ടാകില്ല. ഇവിടെ പറഞ്ഞതുപോലെ, 'എന്റെ ജീവിതമാണ് എന്റെ സന്ദേശം' എന്ന് അദ്ദേഹം ജനങ്ങൾക്ക് പ്രവൃത്തിയിലൂടെ കാണിച്ചുകൊടുത്തു. നമുക്കത് ഒരു ഘട്ടത്തിലും ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല. ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവിതവും സന്ദേശവും ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലതന്നെ പുതുതലമുറ അറിയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ആ അറിവിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു വാതിലാണ് നമ്മുടെ ഈ മഹത്തായ സഭ ഈയൊരു ചർച്ചയിലൂടെ തുടങ്ങിവച്ചിട്ടുള്ളതെന്നതിൽ ഞാൻ അഭിമാനിക്കുന്നു. അതിന് മുൻകയ്യെടുത്തവരെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. രാജ്യത്തെ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ മാനുഷികാവശ്യങ്ങൾക്കൊപ്പം ഗാന്ധിജി നിലകൊണ്ടു. മാനവികതയിൽ ഊന്നിനിന്നുകൊണ്ടുള്ള വിശാലമായ കാഴ്ചപ്പാടാണ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. മനുഷ്യരാകെ ഒന്നാണെന്ന ബോധമാണ് ഗാന്ധിജിയെ നയിച്ചത്. ഗാന്ധിജി ആരായിരുന്നുവെന്ന ചോദ്യം നാം നിരന്തരം ചോദിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കണം. ആ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ് നാം ഓരോരുത്തരും മനുഷ്യരാകുന്നത്.

അത്തരം ഉത്തരങ്ങളിലൂടെ സക്രിയമായ ഒരു ഗാന്ധിയൻ സംസ്കാരം ഉരുത്തിരിയണം. അങ്ങനെ മഹാത്മാഗാന്ധി നമുക്ക് ഹൃദയത്തിന്റെ വിളക്കായി മാറണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. കഠിനവും ത്യാഗനിർഭരവുമായ വഴിയിലൂടെ അനവരതം സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ട് മഹാത്മജി കൈവശപ്പെടുത്തിയ സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രഭ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ മുഖശോഭയായിത്തീർന്നു എന്നതാണ് സത്യം. അതുകൊണ്ടാണ് ഗാന്ധിജിയെന്ന വിചാരധാര ജനകോടികളുടെ ആശ്വാസ വഴിയായി മാറിയത്. മതവും ജാതിയും വിവിധ വർണ്ണ വർഗ്ഗ വ്യത്യാസങ്ങളും ഗാന്ധിജിക്കു മുമ്പിൽ ഒന്നുമല്ലായിരുന്നു. മനുഷ്യൻ, മാനവികത, അഹിംസ എന്നിവയിൽ ഊന്നിനിന്നുകൊണ്ട് പരിവർത്തനത്തിന്റെ പാത അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. പറയാൻ എളുപ്പവും പ്രവർത്തിക്കാൻ പ്രയാസമുള്ളതുമായ ആ പാത സ്വീകരിക്കാനും എളുപ്പത്തിൽ കഴിയുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. പക്ഷെ കൃശഗാത്രനായ മഹാത്മജി അനായാസം ആ വഴിയിലൂടെ നടന്ന് പരശതംപേർക്ക് നടക്കാൻ കരുത്ത് പകർന്നു. ഗാന്ധിജിയെന്ന വെളിച്ചത്തെ കൂടുതൽ അറിയാൻ ശ്രമിക്കുംതോറും നാം ഓരോരുത്തരും നല്ല മനുഷ്യരായി മാറുകയാണ്. ആത്മാർത്ഥതയും സത്യസന്ധതയും എന്താണെന്ന് സ്വജീവിതത്തിലൂടെ കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻ

മഹാത്മാ ഗാന്ധിക്ക് കഴിഞ്ഞു. ആ പേരുപോലും സ്നേഹത്തിന്റെ നിറകുടമായി മാറിയെന്ന് നാം അറിയണം. ഗാന്ധിജിക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനങ്ങൾക്കും സ്വന്തം നാട്ടിൽ അവഹേളനം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണിത്. ഗാന്ധിജിയെ ഇകഴ്ത്താൻ മടിക്കാത്തവർ ഇന്ന് ഏറെയുണ്ട്. ഗാന്ധി ഘാതകരെ പുകഴ്ത്താൻപോലും ചിലർക്ക് മടിയില്ല. ഈ സമീപനം ഉത്തരവാദപ്പെട്ട കോണുകളിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്നുവെന്നത് അനൽപ്പമായ ആശങ്ക ജനിപ്പിക്കുന്നു. ഇത്തരം ആശങ്കകൾക്കെതിരെ കരുത്ത് പകരാനുള്ള ജനകീയ പോരാട്ടത്തിന് നേതൃത്വം നൽകാൻ ഇന്നത്തെ ഈ ചർച്ച സഹായകരമാകുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അങ്ങനെ പല കാര്യങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം നൽകിയ കേരള നിയമസഭ, പുതുവെളിച്ചം നൽകാനുള്ള ഒരു പുതിയ നീക്കം ഏറ്റെടുത്തതിൽ അങ്ങേയറ്റം സന്തുഷ്ടിയോടുകൂടി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാവരേയും അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ട് ധന്യമായ മഹാത്മജിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾക്കുമുമ്പിൽ ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

Mr. Speaker: It was brief and beautiful.

ശ്രീ. അനൂപ് ജേക്കബ്: സർ, ഇവിടെ ഇന്ന് അഞ്ചും കക്ഷി

നേതാക്കളുമൊക്കെ ഉയർത്തിയ പൊതുവികാരത്തോട് യോജിക്കുകയാണ്. ഗാന്ധിജിയുടെ 150-ാം ജന്മവാർഷികം നാം ഇന്ന് ആചരിക്കുകയാണ്. രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ ഏഴ് പതിറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിടുമ്പോഴും ഗാന്ധിജിയെന്നത് ഇന്നും സജീവ ചർച്ചയാണ്. അതൊരു വലിയ വികാരമായി നമ്മുടെയൊക്കെ മനസ്സുകളിൽ ഉയർന്നുനിൽക്കുന്നു. ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യ മോഹികൾക്കും പൗരാവകാശത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നവർക്കും അഭിപ്രായ പ്രകടന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ ഉറച്ച് വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കും സമാധാനപ്രിയർക്കുമെല്ലാം അദ്ദേഹം വലിയ ഒരു പ്രചോദനമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിമകൾ ഉയരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ സ്ഥാപനങ്ങളും നിരത്തുകളും നാമവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നു. അതെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന് ലോകം നൽകുന്ന ആദരവുകളാണ്. തോക്കിലൂടെ രാജ്യത്തെയും ലോകത്തെയും കീഴടക്കാമെന്ന് കരുതിയിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് അഹിംസയിലൂടെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് അദ്ദേഹം സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിത്തന്നത്. അതൊരു വിസ്മയമായിരുന്നു. ആ വിസ്മയം ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവർക്ക് ഒരു വലിയ പ്രചോദനമായി അദ്ദേഹം ഇന്നും നമ്മുടെയൊക്കെ മനസ്സുകളിലും ലോകത്തിന്

മുമ്പിലും നിലനിൽക്കുകയാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ സ്വാതന്ത്ര്യം മാത്രമല്ല അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതെന്ന് ഇവിടെ പൊതുവായി വന്ന അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ജാതി-മത-ചിന്ത-വർഗ്ഗ-വർണ്ണ വ്യത്യാസങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള മോചനവും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെന്നത് നമുക്കറിയാം. സാമ്പത്തിക അസമത്വങ്ങളിൽനിന്നുള്ളൊരു മോചനവും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 150-ാം ജന്മവാർഷികം നാം ആചരിക്കുമ്പോഴും നമ്മുടെ രാജ്യം വലിയൊരു അരക്ഷിതാവസ്ഥയിലേയ്ക്ക് എടുത്തെറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് വസ്തുത. നമ്മൾ എന്ത് ഭക്ഷിക്കണം, എന്ത് ധരിക്കണം, എന്ത് ചിന്തിക്കണം, എന്ത് അഭിപ്രായം പറയണം ഇതൊക്കെ ആരൊക്കെയോ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിലയിലേയ്ക്ക് നമ്മുടെ രാജ്യം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഭയാനകമായ ഒരു സാഹചര്യത്തിൽ ഒരു പൗരൻപോലും ഈ രാജ്യത്ത് നിലനിൽക്കരുതെന്നുള്ളതാണ്. അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ചും സ്വാതന്ത്ര്യമനുസരിച്ചും ജീവിക്കാനുള്ള അവകാശം ഓരോ വ്യക്തിക്കുമുണ്ട്. അത്തരത്തിലുള്ള തെറ്റുകൾക്കെതിരെ നിരന്തരമായ പോരാട്ടത്തിലൂടെ ഇനിയും മുമ്പോട്ട് പോകാൻ ഓരോ ജനാധിപത്യ കക്ഷികൾക്കും കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്വമുണ്ടെന്ന് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നമ്മൾ തിരിച്ചറിയുകയാണ്.

രാഷ്ട്രീയത്തിലും പൊതുപ്രവർത്തനത്തിലും ഉയർന്ന ജീവിത മൂല്യങ്ങൾ നിലനിർത്തണമെന്നത് അദ്ദേഹം നമ്മെ പഠിപ്പിച്ച ഒരു കാര്യമാണ്. ആത്മീയ മൂല്യങ്ങളിൽ ഉറച്ച് വിശ്വസിച്ചിരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽപ്പോലും മതമൗലിക വാദത്തെ അദ്ദേഹം എന്നും തിരസ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എപ്പോഴും സാധാരണക്കാരോടൊപ്പം നിലനിന്നിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിത്വം എന്ന നിലയിൽ മഹാത്മജിയെ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ജോർജ്ജ് അഞ്ചാമനുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ ഒരു പത്രപ്രവർത്തകൻ ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിന് അദ്ദേഹം നൽകിയ മറുപടി വളരെ പ്രസക്തമാണ്. 'രാജാവിനെ കാണാനുള്ള വസ്ത്രധാരണത്തിലാണോ താങ്കൾ' എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്, 'സാരമില്ല അത് ഞങ്ങൾക്ക് രണ്ടുപേർക്കുംകൂടിയുള്ള വസ്ത്രം ജോർജ്ജ് അഞ്ചാമൻ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്' എന്നാണ്. നർമ്മം കലർന്ന ആ മറുപടിയിലൂടെ അദ്ദേഹം ശക്തമായ ഒരു സന്ദേശം നൽകുകയാണ് ചെയ്തത്. ഗ്രാമങ്ങളെ ശാക്തീകരിച്ചുകൊണ്ട് രാജ്യത്തെ പുരോഗതിയിലേയ്ക്ക് നയിക്കുകയെന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്ത തീർച്ചയായും നമുക്കൊക്കെ പ്രചോദനമാകണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണകൾക്ക് മുമ്പിൽ ഞാൻ ശിരസ്സ് നമിക്കുന്നു.

തുറമുഖവും മ്യൂസിയവും പുരാവസ്തു സംരക്ഷണവും വകുപ്പുമന്ത്രി (<u>ശ്രീ. രാമചന്ദ്രൻ കടന്നപ്പള്ളി</u>): ബഹുമാനപ്പെട്ട അങ്ങും ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയും പ്രതിപക്ഷ നേതാവുമുൾപ്പെടെ ഇവിടെ സംസാരിച്ചവർ രേഖപ്പെടുത്തിയ കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വർത്തമാനകാലത്ത്, ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രസക്തമായിട്ടുള്ളത്. ലോകാരാധ്യനായ മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ആ ചൈതന്യധന്യമായ, ദീപ്തമായ, ശക്തിനിർഭരമായ ഓർമ്മകൾക്ക് മുമ്പിൽ എന്റെ പ്രണാമം അർപ്പിക്കുകയാണ്. ഇന്ന് നമ്മുടെ നിയമസഭ ഇങ്ങനെയൊരു അവസരമൊരുക്കിയത് മാതൃകാപരമാണ്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും മാതൃകാപരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന, ഇന്നത്തെ കേരളത്തിന്റെ സാഹചര്യത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ ഏതെങ്കിലുമൊരു സംസ്ഥാനത്തെ നിയമസഭ ഇങ്ങനെയൊരു അവസരമൊരുക്കിയതിനെപ്പറ്റി നാം അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെയൊരു അനുസ്മരണം ആദ്യത്തേതാണ്. ലോകസഭതന്നെ ഇങ്ങനെയൊരു യോഗം ചേരുമോയെന്ന് നമുക്ക് പറയാനും കഴിയില്ല. ഈ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല, മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ രക്തസാക്ഷി ദിനമായ ജനുവരി 30 'രക്തസാക്ഷ്യം' എന്ന നാമധേയത്തിൽ സംസ്ഥാന വ്യാപകമായി ദൈർഘ്യമേറിയ കാലങ്ങളിൽ ആചരിച്ചതും ഈ സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ്.

സാംസ്കാരിക വകുപ്പും ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രിയും അതിന് മുൻകയ്യെടുക്കുകയും ചെയ്തു. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ രക്തസാക്ഷി ദിനമായ ജനുവരി 30-ന് ഗാന്ധിജിയുടെ വധം അതുപോലെ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് വർത്തമാനകാല ഭാരതത്തിനും ലോകത്തിനും അപമാനം സൃഷ്ടിച്ച ശക്തികളുടെ അഴിഞ്ഞാട്ടത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കേണ്ടിവന്നൊരു കാലത്താണ് ശ്രീ. പിണറായി വിജയൻ നയിക്കുന്ന ഈ സംസ്ഥാന സർക്കാർ 'രക്തസാക്ഷ്യം' എന്ന നാമധേയത്തിൽ ഒരു പരിപാടി സംഘടിപ്പിച്ചത് എന്നതും ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ആ നിലയിൽ കാര്യങ്ങൾ മുന്നോട്ട് പോകുകയാണ്. ഇന്ന് ഗാന്ധി നിന്ദ അത്രയേറെ രൗദ്ര ഭാവങ്ങളോടുകൂടി കടന്നുവരികയാണ്. മഹാത്മാഗാന്ധിക്ക് ജന്മം നൽകിയ ഗുജറാത്തിന്റെ മണ്ണിൽ അടുത്തകാലത്ത് ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തിലെ ചോദ്യത്തിൽ 'മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ആത്മഹത്യയുടെ കാരണമെന്താണ്' എന്ന ചോദ്യം ചോദിച്ചത് യാദൃശ്ചികമല്ല. അതിന് ആര് മറുപടി പറയും? ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി പറഞ്ഞതുപോലെ, മഹാത്മാഗാന്ധി എന്ന വീരപുരുഷന്റെ ജന്മദിനം ഐക്യരാഷ്ട്ര സംഘടന അഹിംസാ ദിനമായി ആചരിക്കുകയാണ്. ഗാന്ധിജിയുടെ 150-ാം ജന്മ വാർഷികം ഐക്യ രാഷ്ട്ര സംഘടനയുടെ ജനറൽ അസംബ്ലി രാഷ്ട്ര

നേതാക്കൻമാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ആചരിച്ചതും ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കു മുമ്പാണ്. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഗാന്ധിജിയുടെ അർദ്ധകായ പ്രതിമകളും പൂർണ്ണകായ പ്രതിമകളും സ്ഥാപിക്കുന്നു, ഗവേഷണ പരിപാടികൾ നടക്കുന്നു. ആ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഗാന്ധിജിക്ക് ജന്മം നൽകിയ ഭാരതത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ നികൃഷ്ടമായി ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യൻ പാർലമെന്റിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ അഭിശപ്തമായ നിമിഷങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെ രാജ്യം കാതോർക്കേണ്ടിവന്നു. ഒരു ഭരണകക്ഷി അംഗത്തിന്റെ ഒരു മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിന്ന പ്രസംഗം ഗാന്ധി ഘാതകനെ ചരിത്ര പുരുഷനായി വാഴ്ത്തണമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന് ക്ഷേത്രങ്ങളും പ്രതിമകളും സ്ഥാപിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അന്ന് സഭാതലം പ്രക്ഷുബ്ധമായി ഒരു മിനിട്ട് മുന്നോട്ട് പോകാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യമുണ്ടായി. ചരിത്രം മാറ്റിയെഴുതാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ചരിത്രം മാറ്റി എഴുതുമ്പോൾ മഹാത്മജി എവിടെയായിരിക്കും. രാജ്ഘട്ട് എവിടെയായിരിക്കും; ചരിത്ര പുരുഷൻമാർ എവിടെയായിരിക്കും; അവിടെയാണ് ഭാരതരത്നം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ബഹുമതികൾ നൽകിക്കൊണ്ട് ഗാന്ധി ഘാതകരെ വാഴ്ത്തുന്ന നടപടികൾ ചരിത്രത്തിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അവിടെയും

പ്രതിഷേധ ശക്തിയായി നിൽക്കേണ്ടത് ഈ സംസ്ഥാനവും സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റും ശ്രീ. പിണറായി വിജയനും തന്നെയാണ്. വേറെ ആരും അങ്ങനെ നട്ടെല്ല് കാണിക്കാൻ സന്നദ്ധമായിട്ടില്ല.

ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പ്രധാനമന്ത്രി പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നെഹ്റു സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് രാജ്യങ്ങളും സന്ദർശിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയതാണ് പ്ലാനിംഗ് കമ്മീഷനും പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിയും. അത് എടുത്ത് വലിച്ചെറിഞ്ഞു. പ്രതിഷേധിക്കേണ്ട പലരും പ്രതിഷേധിച്ചോ; അതൊന്നും സാധ്യമല്ല എന്ന് പറയാൻ നട്ടെല്ല് കാണിച്ച മുഖ്യമന്ത്രിയാണ് കേരളത്തിന്റേത്. ഇനി വരാൻ പോകുന്ന കാലഘട്ടങ്ങളിലും ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണ് ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നത്. ഗാന്ധിജിയുടെ ചരിത്രം മാറ്റിയെഴുതാൻ പോകുന്നു. ആ ചരിത്രം മാറ്റിയെഴുതുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി നെഹ്റുവിന്റെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ, ലോകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ട് പദ്ധതികളും വലിച്ചെറിയാൻ സന്നദ്ധമായി എന്നതും വാസ്തവത്തിൽ നിർഭാഗ്യകരമാണ്. അങ്ങനെ ഓരോ കാര്യങ്ങളും ഇവിടെ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈ സന്ദർഭം ഏറ്റവും സുപ്രധാനമാണ്. ഗാന്ധി എന്ന മഹാപുരുഷനെ സ്മരിക്കാൻ ലോകം സന്നദ്ധമാകുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ

അദ്ദേഹത്തെ നിന്ദകൊണ്ട് മലീമസമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ശക്തികൾ ഇവിടെ അരങ്ങ് തകർക്കുകയാണ്. ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവർ നിശബ്ദത പാലിക്കുകയാണ്. ഭരണഘടനാപരമായും ഭരണപരമായും ജനാധിപത്യവും സ്വാതന്ത്ര്യവും മതേതരത്വവും സൂക്ഷിക്കേണ്ട ആളുകൾക്ക് അത് നിർവ്വഹിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നുമാത്രമല്ല, അതൊന്നും പരിരക്ഷിക്കേണ്ട കാര്യമില്ലെന്നും പറയുന്നു. ഭരണഘടന പ്രശ്നമല്ല, സമ്പ്രദായം പ്രശ്നമല്ല, ഒന്നും പ്രശ്നമല്ല. ഈ രാജ്യം ഗാന്ധിജിയുടെ ജീവിത സമർപ്പണംകൊണ്ട് നേടിയെടുത്ത എല്ലാം നഷ്ടമാകുകയാണ്. ഗാന്ധിജിയുടെ നെഞ്ചിലേക്കുതിർന്ന വെടിയുണ്ടകൾ വിശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. ആ വെടിയുണ്ടകൾ പലരുടെയും നെഞ്ചിലേയ്ക്ക് കടന്നുവരികയാണ്. പലരുടെയും ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ ശക്തികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നില്ല എന്ന് ബോധ്യമായ വർത്തമാന കാലത്താണ് നമ്മൾ നിൽക്കുന്നതെന്നതാണ് ഏറ്റവും നിർഭാഗ്യകരം. നമ്മൾ ഈ സ്മരണകളിലൂടെ ചെയ്യേണ്ടത് വലിയൊരു ചരിത്ര സംഭവമാണ്. ലഹരി വിരുദ്ധ പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി പറഞ്ഞു. പുതിയ തലമുറയെ രക്ഷപ്പെടുത്തണം. 'ഗാന്ധിയിലേയ്ക്ക് മടങ്ങൂ, രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കൂ' എന്ന മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കേണ്ട ഒരു വർത്തമാന കാലത്തിൽ നമ്മൾ

നിൽക്കുകയാണ്. ഈ രാജ്യം ഇന്ന് നേരിടുന്ന സാമ്പത്തിക, സാമൂഹിക, രാഷ്ട്രീയ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾക്കും പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം കാണാനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം ഗാന്ധിയിലേയ്ക്ക് മടങ്ങുക മാത്രമാണ്. ഗാന്ധിയിലേയ്ക്ക് മടങ്ങുക എന്ന സന്ദേശം ഓരോ പൗരന്റെയും ഉത്തരവാദിത്വമായും നിർബന്ധമായും സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയുന്നൊരു ആപ്തബോധം ഈ ദിനത്തിൽ ഉണ്ടാകണം എന്നുമാത്രമാണ് ഞാൻ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വിനീതമായി ആഗ്രഹിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഒരു അവസരമുണ്ടാക്കിയ ബഹുമാന്യരായ സ്പീക്കറെയും മുഖ്യമന്ത്രിയെയും ഒരിക്കൽക്കൂടി അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരിക്കൽക്കൂടി മഹാത്മാഗാന്ധി എന്ന ചൈതന്യത്തിനുമുമ്പിൽ വിനയനിർഭരമായ പ്രണാമം അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ വാക്കുകൾ നിർത്തുന്നു.

<u>ശ്രീ. ഒ. രാജഗോപാൽ</u>: സർ, ലോകം ആദരിക്കുന്ന ഭാരതീയരിൽ അപൂർവ്വം ചിലരിൽ ഒരാളാണ്, ഏറ്റവും ഉന്നതനായിട്ടുള്ള ആളാണ് മഹാത്മാഗാന്ധിജി. മറ്റ് പല രംഗത്തുമുള്ള ആളുകളുണ്ടാകും. പക്ഷെ അദ്ദേഹം വെറും രാഷ്ട്രീയക്കാരൻ എന്നുള്ള നിലയ്ക്ക് ആയിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു സ്റ്റേറ്റ്സ്മാൻ ആയിരുന്നു. പൊളിറ്റീഷ്യനല്ല. വരുന്ന തലമുറയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന

ആളാണ്. അടുത്ത ഇലക്ഷനെക്കുറിച്ചല്ല ചിന്തിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു മഹാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഒറ്റ വാചകത്തിൽ പറയാമെങ്കിൽ, ഭാരതീയതയുടെ, ഹിന്ദുത്വത്തിന്റെ, Indianness-ന്റെ.... അങ്ങനെയുള്ള പോസിറ്റീവായിട്ടുള്ള ഗുണവിശേഷങ്ങൾ മുഴുവൻ പ്രസംഗിക്കുകയല്ല, ആചരിച്ചുകൊണ്ട്, അങ്ങനെ ആചരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ വളരെയേറെ വിഷമങ്ങളൊക്കെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ, അത് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം ആ വിഷമങ്ങളെ നേരിട്ടുകൊണ്ട് പ്രവർത്തിച്ച്, വിശ്വസിക്കുന്ന ആശയത്തിനുവേണ്ടി ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന അതിന്റെ ഏറ്റവും ഉദാത്ത മാതൃകയാണ് മഹാത്മാ ഗാന്ധിജി. ഇവിടെ ഏത് പ്രവർത്തകൻ ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിലും എതിർപ്പുണ്ടാകും. പക്ഷെ ആ എതിർപ്പുകളെ മറികടന്നുകൊണ്ട് ഉറച്ചുപോകാനായി ഇത്തരത്തിലുള്ള മഹാത്മാക്കളുടെ മാർഗ്ഗം നമുക്ക് മാതൃകയാകണം.

എനിക്ക് ഒരു സജഷൻകൂടി പറയാനുണ്ട്. ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്. പക്ഷെ സമയത്തിന്റെ പരിമിതികൊണ്ട് ഞാൻ അതിലേയ്ക്കൊന്നും കടക്കുന്നില്ല. ഒരുകാര്യമേ പറയാനുള്ളൂ. വരുംതലമുറയ്ക്ക് ഗാന്ധിജിയെ കുറിച്ച് അറിയാനുള്ള വ്യവസ്ഥയുണ്ടാകണം. അതിന്, എല്ലാ

ക്ലാസ്സുകളിലും, എല്ലാ ടെക്സ്റ്റ് പുസ്തകങ്ങളിലും ഗാന്ധിജിയെക്കുറിച്ച് പോസിറ്റീവായി ജനങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഒരു പാഠമുണ്ടാകണം. അത് വളരെ ഗുണകരമായിരിക്കുമെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. ഗാന്ധിജിയുടെ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത ആളുകൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. അതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പറയുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ആഗ്രഹം... കോൺഗ്രസ് ഒരു ദേശീയ പ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി എല്ലാ ഇസവും (ism) മാറ്റിവച്ച് പോരാടിയിട്ടുള്ളതാണ്. അത് നേടിക്കഴിഞ്ഞു. ആ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനം പിരിച്ചുവിട്ട് പൊളിറ്റിക്കൽ ഐഡിയോളജി അനുസരിച്ചുള്ള പാർട്ടി രൂപീകരിക്കണം എന്നതായിരുന്നു ഗാന്ധിജിയുടെ അവസാനത്തെ ആഗ്രഹം. അത് നടപ്പായില്ല. പല കാരണങ്ങളുമുണ്ട്. അതിലേയ്ക്ക് ഞാനിപ്പോൾ കടക്കുന്നില്ല. ഏതായാലും നമ്മുടെ വരുംതലമുറയ്ക്കെങ്കിലും ഗാന്ധിജിയെക്കുറിച്ച് ശരിയായ അവബോധം സൃഷ്ടിക്കാനുതകുന്ന രീതിയിൽ ചെറിയ കുട്ടികൾക്ക് അത് പറഞ്ഞുകൊടുക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുണ്ടാകണം എന്നുമാത്രമേ എനിക്ക് പറയാനുള്ളൂ.

<u>ശ്രീ. പി. ടി. തോമസ്</u>: സർ, ഇങ്ങനെയൊരു ചർച്ച ആയതുകൊണ്ട്

ഞങ്ങളിത് controversy ആക്കുന്നില്ല.

മി. സ്പീക്കർ: പ്ലീസ്.. പ്ലീസ്.. ഇരിക്കൂ. ഇന്നത് വേണ്ട.

ശ്രീ. കെ. ബി. ഗണേഷ് കുമാർ: സർ, മഹാത്മജിയുടെ 150-ാം ജന്മവാർഷികം ഈ സഭയുടെ ഒരു ദിവസത്തെ സമ്മേളനമാക്കി അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ആദരവ് രേഖപ്പെടുത്തിയ അങ്ങയോടും മുഖ്യമന്ത്രിയോടും സഭാ പ്രതിപക്ഷ നേതാവിനോടുമൊക്കെയുള്ള ഒരു ആദരവ് അർപ്പിക്കുകയാണ്.

ഇതിലൂടെ നമ്മുടെ ഈ സഭ ഇന്ത്യയിലെ മറ്റ് ജനകീയ സഭകൾക്ക് മാതൃകയാകുകയാണ്. മഹാത്മജിയെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തെയും മറയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ചില പരിശ്രമങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ദൗർഭാഗ്യവശാൽ നടപ്പിൽവരികയാണ്. ഒന്നാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിനും രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുമിടയിൽ ലോക രാജ്യങ്ങളും ലോക നേതാക്കളും ശക്തമായ ആയുധങ്ങൾക്ക് മൂർച്ച കൂട്ടുകയായിരുന്നു. അടുത്തുവരുന്നൊരു ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ആയുധങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്ന തിരക്കിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഭാരതത്തിന്റെ സബർമതി ആശ്രമത്തിൽ ഒരു മഹാത്മാവ്, ഒരുപാട് ത്യാഗങ്ങൾ സത്യത്തിനും അഹിംസയ്ക്കും വേണ്ടി ചെയ്യാൻ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നൊരു മഹാത്മാവ്, ഏറ്റവും ശക്തമായൊരു ആയുധം

മെനഞ്ഞെടുക്കുകയായിരുന്നു. ആ ആയുധമാണ് ലോകം എന്നും ആദരവോടെ കാണുന്ന അഹിംസ. ആ ആയുധം തീർത്തെടുത്തത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയമായ ചിന്തയിലൂടെയാണ്. അഹിംസയും സത്യസന്ധതയും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് മഹാത്മജി തന്റെ സമര പരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിച്ചത്. ആഫ്രിക്കയിൽ ജീവിച്ച അദ്ദേഹം അവിടെ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന് എതിരെ സമരം ചെയ്തു. തന്റെ രാജ്യം സ്വതന്ത്രമല്ല എന്ന വിശ്വാസത്തോടെ ആഫ്രിക്കയിൽനിന്നും മടങ്ങിയെത്തിയ അദ്ദേഹം അഹിംസയുടെ പുതിയ ആയുധവുമായി രംഗത്ത് വരികയാണ്. സത്യസന്ധതയും അഹിംസയും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നൊരു മഹാൻ. അത് മനസ്സിലാക്കാൻ വേറെ എങ്ങും പോകേണ്ട. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'എന്റെ സത്യാന്വേഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾ' എന്ന ആത്മകഥ വായിച്ചാൽ മതി. ഈ പുസ്തകം വായിച്ചാൽ അതിന്റെ ആദ്യ അക്ഷരം മുതൽ അവസാന അക്ഷരം വരെ സത്യം മാത്രമാണ് പറയുന്നത്. ആത്മകഥ എഴുതുമ്പോൾ പലരും അവനവനെ പുകഴ്ത്താൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷെ അതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി തന്റെ വീഴ്ചകളും തെറ്റുകളും നന്മകളും തിന്മകളും തന്റെ ചിന്തകളിൽവന്ന അബദ്ധങ്ങൾപോലും എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു വ്യക്തി എന്നുപറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹമാണ് ഏറ്റവും വലിയ മഹാൻ.

അദ്ദേഹം ഈ സമൂഹത്തിന് കാണിച്ചു തന്ന ഒരുപാട് മാതൃകകളുണ്ട്. ബൈബിളും ഖുറാനും ഭഗവത് ഗീതയും ഒരുപോലെ പഠിച്ച് അതിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തമായ ഈ അഹിംസയും സത്യസന്ധതയുമെന്ന ആയുധം മെനഞ്ഞെടുത്തത്. ഈ മൂന്ന് വേദങ്ങളുമൊന്നാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി അതിനെ സമന്വയിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഈ രാജ്യത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി മുന്നോട്ടുപോയത്. ആത്മീയതയിൽ അടിത്തറയുള്ള ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യ സമരരീതി. അഹിംസയും സത്യസന്ധതയുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവം, അദ്ദേഹം ആരാധിച്ചിരുന്നത്. ക്ഷേത്രത്തിലും പള്ളിയിലുമൊന്നും പോകില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിലെ ആരാധനയെന്നു പറയുന്നത്, സത്യത്തോടും അഹിംസയോടുമുള്ള പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമായൊരു പ്രതിബദ്ധതയാണ്. ആ മഹാത്മാവ് നമുക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്ന ഒരുപാട് കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഇന്ത്യയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിത്തരാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹം ആഫ്രിക്കയിലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ബൈബിളും ഖുറാനുമെല്ലാം

പഠിച്ചുവെന്ന് പറയുമ്പോൾ... തന്റെ വലതുകരത്തിലടിച്ചാൽ ഇടതുകരം കാണിച്ചുകൊടുക്കാൻ പറഞ്ഞുകൊടുത്ത ഒരു തത്വശാസ്ത്രമുണ്ട്, ഒരു ആത്മീയശാസ്ത്രമുണ്ട്. അതിന്റെ ഉദാഹരണമാണ്, അദ്ദേഹം ആഫ്രിക്കയിൽ ട്രെയിനിൽ യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ കാലുകൊണ്ട് ചവിട്ടിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കാലിന് വേദനയെടുത്തോയെന്ന് ചോദിക്കുന്ന ത്യാഗപൂർണ്ണമായ സമീപനം. അതുപോലെ വട്ടമേശ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ പോയി, എല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്തോ ഒന്നിനായി തിരയുകയായിരുന്നു. നോക്കിയപ്പോൾ തിരഞ്ഞ് കണ്ടെത്തിയത് ഒരു ചെറിയ പെൻസിലായിരുന്നു. ഇത് എന്തിനെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്, ഇതുപോലുമില്ലാതെ ജീവിക്കുന്ന അനേകം ഭാരതീയരുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ട് ഇത് നിസ്സാരമായി മുറിഞ്ഞ ഒരു ചെറിയ പെൻസിൽ എന്ന നിലയിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞു കളയാനുള്ളതല്ലെന്നും ഇതിന് വലിയ വിലയുണ്ടെന്നും ഇനിയും ഒരുപാട് നാളത്തെ ഉപയോഗത്തിനും ഒരുപാട് അവസരങ്ങളും അതിനുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അത് തിരഞ്ഞു നടക്കുന്ന ആ ഒരു മനസ്സാണ് നാം

കാണേണ്ടത്. നമ്മുടെ രാജ്യം അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷം ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണ്, വേസ്റ്റാക്കുകയാണ്. ഇവിടെ മാലിന്യത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു. ഇതെല്ലാം വേസ്റ്റാണ്. നാം കഴിക്കുന്ന ആഹാരം പോലും അധികമായി ഒരു രാജ്യത്ത് വേസ്റ്റാക്കുന്നു. അത് പാടില്ലെന്ന ഒരു സന്ദേശമാണ് അദ്ദേഹം തരുന്നത്. സാമ്പത്തികമായ അച്ചടക്കമില്ലായ്മ, ഭൗതികവും ആത്മീയവുമായ അച്ചടക്കമില്ലായ്മ, അതാണ് ഭാരതത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നത്. അതിലേയ്ക്ക് മടങ്ങി വരാനാണ് നമ്മൾ ശ്രമിക്കേണ്ടത്. ഇവിടെ പല നേതാക്കളും സംസാരിച്ചതുപോലെ അടുത്തൊരു തലമുറ ഗാന്ധിജിയുടെ ആദർശങ്ങൾ മുന്നോട്ടെടുത്ത് പോകേണ്ട സമയമായിരിക്കുന്നു. അതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദേശവും. മഹാത്മാഗാന്ധി നമ്മെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ട് കാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. 1948 ജനുവരി 30-ന് അദ്ദേഹം നമ്മെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞുവെങ്കിലും അവിടെനിന്ന് ഇങ്ങോട്ട് ഓരോ ദിവസം കഴിയുന്തോറും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തി വർദ്ധിച്ചു വരികയാണ്. ആ പ്രശസ്തി നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ

മറ്റുചില നേതാക്കൻമാരെ ഉയർത്തിക്കാണിക്കുക, വലിയ വലിയ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാനൊക്കെ ശ്രമിക്കുന്ന ചില കാഴ്ചകൾ നാം കാണുന്നുണ്ട്. അത് നമ്മൾ തള്ളിക്കളയണം; ഞാൻ അതിലേയ്ക്ക് കടക്കുന്നില്ല. കാരണം ലോകം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുധത്തെ അംഗീകരിച്ചു. പരിഷ്കൃതരാജ്യമെന്ന് ഊറ്റം കൊള്ളുന്ന അമേരിക്കപോലെയൊരു രാജ്യത്ത് കറുത്തവർക്ക് വേറെ ബസ്, കറുത്തവർക്ക് പഠിക്കാൻ വേറെ സ്കൂൾ, വെളുത്തവർക്ക് പഠിക്കാൻ വേറെ സ്കൂൾ. ഇന്ത്യയ്ക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചതിനുശേഷവും അമേരിക്കയുടെ സ്ഥിതി അതായിരുന്നു. കറുത്തവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്ക് ബസ്സിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തിരിക്കാം, പ്രത്യേക സ്കൂളിൽ പഠിക്കാം. വെളുത്തവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കായി വേറെ സ്കൂളും കോളേജും നടത്തിയിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ അതിനെതിരെ സമരം ചെയ്ത ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും കരുത്തനായ നേതാവാണ് മാർട്ടിൻ ലൂഥർകിംഗ്. അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗം ഗാന്ധിജിയുടെ അഹിംസാ മാർഗ്ഗമാണ്. അല്ലാതെ ലാത്തിച്ചാർജ്ജും വെടിവയ്പുമൊന്നുമല്ല. സഹനസമരങ്ങളിലൂടെയും

സത്യാഗ്രഹങ്ങളിലൂടെയും ഗാന്ധിജിയുടെ അഹിംസയെന്ന വലിയ തത്വശാസ്ത്രത്തെ സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അമേരിക്കയിലെ വർണ്ണ വിവേചനത്തിനെതിരെ അദ്ദേഹത്തിന് പോരാടാൻ സാധിച്ചത്. നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാം, കാരണം ഭാരതീയനായ മഹാത്മാഗാന്ധി കണ്ടെത്തിയ ആയുധം വികസിത രാജ്യങ്ങളിൽപ്പോലും അനീതിക്കെതിരെ ഉപയോഗിച്ചുവെന്ന് പറയുന്നത് മഹാത്മജിയുടെ വലിപ്പം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണ്. നമ്മളെ സംബന്ധിച്ച്, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നഷ്ടം ഒരു വലിയ നഷ്ടം തന്നെയാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ച് മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു. മഹാത്മജിയിൽനിന്നും പലതും നമുക്ക് നേടാനും അറിയാനുമുണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ സമൂഹം പലതും പഠിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. അതിനൊന്നും നമുക്ക് അവസരം ലഭിച്ചില്ല. ആ അവസരമെല്ലാം നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു. പക്ഷെ ഇനിയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മയിൽ നമുക്ക് അതെല്ലാം വീണ്ടെടുക്കാൻ കഴിയണം. അദ്ദേഹത്തെ

നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതാണ്. ഈ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവർ ഇന്ന് വീണ്ടും രാജ്യത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസക്തിയെക്കുറിച്ചും ശുചിത്വത്തെക്കുറിച്ചും വാക്കുകളെക്കുറിച്ചും സന്ദേശത്തെക്കുറിച്ചും പറയാൻ തുടങ്ങിയതിൽ എനിക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. ഈ സഭയുടെ വിലപ്പെട്ട രേഖയിൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലൊരു മഹാത്മാവിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ്, അവരുടെയൊന്നും പേരുകൾ ഈ സഭയുടെ രേഖയിൽ എഴുതിച്ചേർക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, അത് നമുക്ക് നല്ലതല്ല. അത്തരം ആളുകളെ മറന്നു കളയണം. സൂര്യന്റെ മുമ്പിൽ വന്നുനിറയുന്ന ചില ഗ്രഹണങ്ങളുണ്ട്. അത് നൈമിഷികം മാത്രമാണ്. ഗാന്ധിജിയെ മറയ്ക്കാൻ ആരെങ്കിലും ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് നൈമിഷകമായ ഒരു വൃഥാപരിശ്രമം മാത്രമാണ്. അത് വിജയിക്കുകയില്ല. മഹാത്മാഗാന്ധിയെന്ന തേജസ്സുള്ള സൂര്യൻ എന്നും ഭാരതീയന്റെ മനസ്സിൽ ഉണർന്നു നിൽക്കും. ചരിത്രത്തെ മാറ്റിയെഴുതുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഇവിടെ നേതാക്കൾ പലതും പറഞ്ഞു. ചരിത്രം ഒരു പുസ്തകത്തിൽ മാറ്റിയെഴുതിയാൽ ഭാരതീയന്റെ മനസ്സിൽനിന്നും ലോകജനതയുടെ മനസ്സിൽനിന്നും

മഹാത്മാഗാന്ധിയെന്ന വ്യക്തിത്വം മറഞ്ഞു പോകില്ലെന്നു മാത്രമേ ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹം നേടിത്തന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് ഈ രാജ്യത്തിന്റെയും നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും നന്ദി ഈ അവസരത്തിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ശിരസ്സ് നമിച്ചുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും സത്യസന്ധതയുടെയും അഹിംസയുടെയും മുമ്പിൽ ശിരസ്സ് നമിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ വാക്കുകൾ ചുരുക്കുന്നു, നന്ദി.

<u>മി. സ്പീക്കർ</u>: മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ 150-ാം ജന്മവാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള പ്രത്യേക സമ്മേളനം ഇവിടെ അവസാനിക്കുകയാണ്. ഈ സമ്മേളനത്തിനു മുമ്പ് കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക അന്തരീക്ഷത്തിൽ ശക്തമായ സാന്നിദ്ധ്യം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഗാന്ധി ദർശനങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള വൈവിദ്ധ്യമാർന്ന പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിച്ച സാംസ്കാരിക വകുപ്പിനെ പ്രത്യേകമായി അഭിനന്ദിക്കാൻ ഞാൻ ഈ അവസരം ഉപയോഗിക്കുകയാണ്. തീർച്ചയായിട്ടും ഗാന്ധി ദർശനം

കാലാതീതമാകുന്നത് പരമ്പരാഗതമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള തത്വചിന്താശീലങ്ങളെ അദ്ദേഹം തിരസ്കരിച്ചുവെന്നതുകൊണ്ടാണ്. ആശയാവലികൾ ആദിമദ്ധ്യാന്ത പൊരുത്തത്തോടുകൂടി എഴുതിവയ്ക്കുകയല്ല, ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ നിരന്തരം അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് പുതിയ അറിവുകൾ സ്വീകരിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനത്തിന്റെ പ്രത്യേകത. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ കേരള നിയമസഭയിൽ 150-ാം വാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു ഗാന്ധി പഠന കേന്ദ്രം ആരംഭിക്കാൻകൂടി തീരുമാനിക്കുകയാണെന്ന വിവരം സന്തോഷത്തോടുകൂടി അറിയിക്കുകയാണ്. സമ്മേളനം പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം നമ്മൾ എല്ലാപേരും ഒരുമിച്ച് നിയമസഭാ വളപ്പിലുള്ള ഗാന്ധി പ്രതിമയിൽ പുഷ്പാർച്ചന നടത്തുന്നതാണ്.

ഓർഡർ....ഓർഡർ.... സഭ ഇപ്പോൾ പിരിയുന്നതും നവംബർ മാസം 4-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച രാവിലെ 9 മണിക്ക് വീണ്ടും സമ്മേളിക്കുന്നതുമാണ്.

(2019 നവംബർ മാസം 4-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച രാവിലെ 9 മണിക്ക് വീണ്ടും സമ്മേളിക്കുന്നതിലേയ്ക്കായി സഭ രാവിലെ 10.56-ന് പിരിഞ്ഞു)